Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

www.defterianaynosi.com

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

ΤΟΠΙΚΑ

ΤΟΠΙΚΑ

Τί γινόταν στην Τράπεζα Κύπρου τις ώρες που κάποιοι έσπρωχναν την Κύπρο στο Μηχανισμό

Όταν θα γραφτεί η ιστορία αυτής της περιόδου και ιδιαίτερα της οικονομικής κρίσης, οι μέρες του τέλους του Ιούνη του 2012, θα μελετηθούν πολύ προσεκτικά: ιδιαίτερα ανάμεσα στις 23 και στις 27 Ιουνίου, όταν η Τράπεζα Κύπρου ανακοίνωσε απρόσμενα ότι ήθελε στήριξη μισού δις, ενώ εμφανίστηκε και η αξιολόγηση των Fitch που φάνηκε να ξέρει τις «ανάγκες» της τράπεζας, πριν από την κοινωνία και την κυβέρνηση. Σε αυτό το πλαίσιο οι δηλώσεις της προέδρου της επιτροπής κεφαλαιαγοράς, την Δευτέρα 20/9, ότι εξετάζονται οι συνθήκες κάτω από τις οποίες η Τράπεζα Κύπρου ζήτησε 500 εκατομμύρια στήριξη από το κράτος, προκάλεσε ένα μικρό πανικό πάλι – είναι και χοντρά τα πρόστιμα αφού φτάνουν τις 341 χιλιάδες ευρώ. Η Τράπεζα διαβεβαίωσε και πάλιν, ότι δεν υπήρχε πρόβλημα – όπως άλλωστε έλεγε και τότε και πιο πριν.

http://cyprusnews.eu/sigma-live/572332

Αν και η έρευνα της κεφαλαιαγοράς εστιάζει στην παροχή πληροφοριών στους μετοχους, ίσως στη πορεία να αποκαλύψει και μερικά μυστικά των διαδικασιών, συνειδητών ή μη, που έσπρωξαν την Κύπρο στο Μηχανισμό Στήριξης. Ο αρχικός πανικός εκφράστηκε και από τη Σημερινή που είχε πρωτοσέλιδο για τα αξιόγραφα – με την «πληροφορία» ότι εκτός από τις τράπεζες - οι οποίες δεν αναφέρονταν καν στο πρωτοσέλιδο τίτλο - τα θύματα του μίνι χρηματιστηρίου, θα κατάγγελλαν και την Κεντρική Τράπεζα .. και τον πρόεδρο και το υπουργείο οικονομικών. Μια ακόμα προσπάθεια μετατόπισης. Η πιθανότητα να έχει κάποιος λεφτά για να τα χαρίσει σε δικηγόρους, οι οποίοι θέλουν να κάμουν δημόσιες σχέσεις για τις τράπεζες, είναι μάλλον δύσκολη πιθανότητα – ιδιαίτερα για ένα θέμα που θυμίζει κλασική φούσκα χρηματιστηρίου με «υποσχέσεις» από λειτουργούς τραπεζών. Το πιο πιθανό είναι ότι η Σημερινή ήθελε να λογοκρίνει την είδηση για την Τράπεζα Κύπρου. Μπορεί να έχει αλλάξει το Συμβούλιο και διάφοροι, αλλά οι μεγαλομέτοχοι είναι ακόμα εκεί – όπως και η επιρροή τους. Και μερικοί φυσικά είναι και οι μεγαλοδικηγόροι της οικογένειας Τριανταφυλλίδη.

Ένα μικρό ιστορικό του πώς η Τράπεζα Κύπρου άλλα έλεγε και μερικοί στο εσωτερικό της, άλλα έκαναν: 2009-10, και 2012

Το ιστορικό που προκαλεί όντως υποψίες. Το ότι το τέλος Ιουνίου του 2012 θα ήταν το όριο για ανακεφαλαιοποιηση των τραπεζών ήταν γνωστό. Το ότι οι τράπεζες είχαν πρόβλημα ήταν, επίσης, γνωστό από το 2011 – η Τράπεζα Κύπρου μάλιστα ήξερε ότι είχε δημιουργηθεί πρόβλημα από το 2010. Στο τέλος του 2009, σύμφωνα με τα έγγραφα από την ερευνά που δημοσιοποίησε η Αλήθεια, ενώ η τράπεζα διαβεβαίωνε δημόσια ότι είχε ξεφορτωθεί τον κύριο όγκο των ελληνικών ομολόγων, μερικοί ιθύνοντες όπως οι κ. Ηλιάδης και Καρυδάς, εμπλάκηκαν - και έμπλεξαν την τράπεζα - σε αγορά τουλάχιστον 2 δισεκατομμυρίων ευρώ σε ομόλογα. Αυτή ήταν η πρώτη εξαπάτηση του κοινού ή των μικροεπενδυτών. Το 2011, οι ιθύνοντες ήξεραν ότι βρέθηκαν με ελληνικά ομόλογα, ενώ πλησίαζε το κούρεμα. Στις αρχές του 2012 και αφού απέτυχε η προσπάθεια του 2011, μέσω των ΜΜΕ, αλλά και πολιτικών παραγόντων, να εμφανιστεί η κρίση ως γενική και να μην εστιαστεί στο τραπεζιτικό τομέα, η Τράπεζα Κύπρου, όπως και η Λαϊκή ξεκίνησαν ένα είδος κούρσας για να εξασφαλίσουν κεφάλαια. Τα προβλήματα της Λαϊκής ήταν ξεκάθαρα, αν και οι δημοσιογράφοι και οι εμπλεκόμενοι δικηγόροι στην Βουλή, επέμεναν να κάνουν την πάπια και να αποσιωπούν την επερχόμενη καταιγίδα.

Η Τράπεζα Κύπρου, από την άλλη, φαινόταν να κινείται πιο σταθερά. Η κρίση στιγμή ήρθε όταν ζήτησε βοήθεια από του μεγαλομετόχους. Ο ρώσος μεγαλομέτοχος Ν. Ριμπολόβλεφ, ζήτησε μεγαλύτερη συμμετοχή στο συμβούλιο κατηγορώντας το νυν συμβούλιο για λανθασμένες κινήσεις. Προφανώς, οι κινήσεις του ανησύχησαν τους κύπριους μεγαλομετόχους, οι οποίοι είχαν μάθει για δεκαριές να χειρίζονται την τράπεζα ως ιδιωτικό φέουδο – αρνήθηκαν την εισήγηση του και εκείνος αρνήθηκε να συμμετάσχει στην νέα έκδοση μετοχών. Η τράπεζα, αντί να φέρνει κεφάλαια έχανε, γιατί όπως διέρρεε οι κύπριοι μεγαλομέτοχοι ήθελαν και πίστευαν ότι θα κατάφερναν, να τους δώσει χρήματα το κράτος και να κρατήσουν οι ίδιοι τον έλεγχο. Ενδέχεται να πίστευαν ότι ο Ορφανιδης θα κατάφερνε να διατηρήσει την θέση του και άρα την συγκάλυψη που τους πρόσφερε τα τελευταία χρόνια.

Το σκηνικό πριν το τέλος του Ιούνη του 2012

Όταν η Λαϊκή ζήτησε βοήθεια τον Μάιο, η απόφαση για στήριξη της δεν σήμαινε κατ' ανάγκη και προσφυγή στο μηχανισμό. Το ποσό που ζήτησε αρχικά, 1.8 δις,, φαινόταν μεγάλο αλλά ενδεχομένως διαχειρισιμο με την παρέμβαση ξένων επενδυτών ή και διακρατικού δανείου – αν βέβαια το ποσό εκφραζε τις πραγματικές ανάγκες και δεν ήταν απλώς η επιφάνεια για πολλαπλές μαύρες τρύπες, όπως αποκαλύφθηκε τελικά.
Από την πλευρά της κυβέρνησης, τότε, υπήρχαν δύο απόψεις – από την μια το προεδρικό εξέφραζε την ελπίδα, αλλά και τη θέση ότι θα ήταν καλά να αποφευχθεί η προσφυγή στον μηχανισμό, ενώ από την κεντρική τράπεζα, αλλά και το υπουργείο οικονομικών - οι οποίοι ενδεχομένως υποψιάζονταν την κατάσταση των τραπεζών - η εκτίμηση - με δηλώσεις στις 31 Μαΐου και στις 3 Ιουνίου - ήταν ότι μάλλον δεν θα αποφευγόταν η προσφυγή. Στις 25 Ιουνίου, ήρθε, τελικά, στην επιφάνεια η κατάσταση των τραπεζών με ένα κατακλυσμικό τρόπο που δεν άφηνε επιλογές. Είχε ήδη κυκλοφορήσει ότι ο οίκος Fitch υποβάθμιζε την Κύπρο – και αυτό θα είχε ως συνέπεια την ντε φάκτο προσφυγή πια στον μηχανισμό στήριξης, αφού με τις υποβαθμίσεις των τριών οίκων, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν θα παρείχε ρευστότητα στην τράπεζες, για να διοχετεύσουν στην οικονομία.

Τί ώθησε, λοιπόν, τον οίκο να προχωρήσει πέντε μέρες πριν το τέλος της ημερομηνίας για ανακεφαλαιοποιηση, σε νέα - και αποφασιστική υποβάθμιση - υποβάθμιση; Ο κυρίαρχος λόγος ηταν σαφής: η αδυναμία του κράτους να χρηματοδοτήσει τα διογκούμενα ελλείμματα των τραπεζών. Διότι οι Fitch δεν αναφέρονταν στο 1.8 δις της Λαϊκής πια – αναφέρονταν σε 6 δις. Πώς βγήκε αυτή η εκτίμηση τότε, αφού η Τράπεζα Κύπρου δήλωνε ότι σχεδόν είχε εξασφαλίσει το απαιτούμενο ποσό και ότι υπολειπόταν μόνο 200 δις;
Μπροστά σε μια κίνηση που έμοιαζε με εκβιασμό, η κυβέρνηση αναγκάστηκε να προσφύγει το μηχανισμό. Την επόμενη ο Πρόεδρος, στη συνάντηση των πολιτικών αρχηγών, έδειξε καθαρά την απροθυμία του εκφράζοντας την ελπίδα να μπορέσει να αποσυρθεί η προσφυγή. Τα ΜΜΕ δεν ευχαριστήθηκαν καθόλου. Όμως, η αιτία της εκτόξευσης των αναγκών, όπως τις κατέγραψαν και οι Fitch, εμφανίστηκε στην ίδια μέρα – άρχισε πια να κυκλοφορεί και δημόσια ότι θα ζητούσε βοήθεια και Τράπεζα Κύπρου – η οποία ζήτησε 500

εκατομμύρια και τελικά το ανέβασε στα 750 εκατομμύρια, ενώ όπως δείχνουν τα σκάνδαλα και οι έρευνες θα χρειαστεί πολύ περισσότερα.

Η πρακτική της τράπεζας είχε τα ίδια χαρακτηριστικά όπως την εποχή της αγοράς των ομολόγων. Όπως δήλωσε και η πρόεδρος της επιτροπής κεφαλαιαγοράς μόλις δύο μέρες πριν την ανακοίνωση της τράπεζας για στήριξη, είχε γίνει συνέλευση των μετόχων και η τράπεζα δεν ανακοίνωσε τίποτα. Προφανώς, κάποιοι ήξεραν και κάποιοι όχι. Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι μερικοί διέρρευσαν την κίνηση της Τράπεζας Κύπρου στους Fitch, ενώ το απέκρυψαν από τους μετόχους – και την κοινωνία ευρύτερα. Η αρχική δήλωση ίσως να είναι επεξηγηματική. Ο κ. Ηλιαδης - ο σύμβουλος που φαίρεται εμπλέκεται σε χαμηλότοκα δάνεια, στην αγορά των ομολόγων, και σε ένα τεράστιο εφ' απαξ - δήλωσε ότι η τράπεζα δεν ήθελε να κρατικοποιηθεί…

Κάποιοι, προφανώς, ήθελαν δωρεάν ξελάσπωμα και φόρτωμα των ζημιών και των ευθυνών αλλού

Προφανώς, οι μεγαλομέτοχοι ήθελαν και το σκύλο χορτάτο και την πίττα σωστό. Ενδέχεται ότι πόνταραν ότι ελέγχοντας την πλειοψηφία των ΜΜΕ - όπως είχε πει και ο Βγενοπουλος το 2006 - θα καθόριζαν τα δεδομένα. Όταν, όμως, ξεκίνησαν οι έρευνες και οι μαύρες τρύπες άρχισαν να διευρύνονται, τότε προφανώς, αναγκαστικά ξεκίνησαν και οι εσωτερικές συζητήσεις και οι απομακρύνσεις των άμεσα υπεύθυνων. Το θέμα που παραμένει είναι ποιοί ήξεραν τις αναγκες της τραπεζας, πώς διοχετεύτηκαν στους Fitch και ποιοί αποφάσισαν να σπρώξουν την Κύπρο στο Μηχανισμό Στήριξης – διότι ξεκάθαρα, δεν υπήρχαν περιθώρια ελιγμών όταν και η δεύτερη μεγάλη τράπεζα ερχόταν μερικές μέρες πριν την καταληκτική ημερομηνία να ζητήσει βοήθεια. Ακόμα και το ρωσικό δάνειο των 5 δις, δεν αρκούσε πια, έστω και αν ήταν μόνο για τις τράπεζες.

Μην χάσετε αυτό το επεισόδιο: ποιοί και πώς προσπαθούν να προστατεύσουν τους φοροφυγάδες στην Βουλή

Με την επιστροφή στίς εργασίες τους, οι βουλευτές βρέθηκαν μπροστά στο νέο νομοσχέδιο για πάταξη της φοροδιαφυγής. Η νέα μορφή πίεσης για την εξόφληση των υποχρεώσεων τους είναι το name and shame, η δημοσιοποίηση των ονομάτων μεγαλοφοροφυγαδων. Όταν ανακοινώθηκε η εισήγηση για το νομοσχέδιο μέχρι και οι προστάτες του κεφαλαίου - από οποιαδήποτε φορολογία λ.χ. - στην βουλή, όπως ο Α. Νεοφύτου και ο Ν. Παπαδόπουλος, δεν ήταν αρνητικοί – απλώς άφηναν να αιωρείται μια αόρατη ουρά για την εφαρμοσιμότητα. Διότι ουσιαστικά το θέμα της φοροδιαφυγής είναι ένας από τους τρόπους με τους οποίους μια μερίδα του κεφαλαίου αντιμετωπίζει το κράτος: προτιμά να καλύπτει τις υποχρεώσεις της με το να επιχορηγα - είτε με σχετικούς δικηγόρους οι οποίοι τους προστατεύουν με νομικίστικες πρακτικές, είτε άλλου - προσβάσεις στην πολιτική ζωή, οι οποίες καθυστερούν οποιοδήποτε νομοσχέδιο για πληρωμή των φόρων. Και μετά σε τακτά χρονικά διαστήματα, οι φιλικές προσβάσεις προωθούν στην βουλή

διάφορα νομοσχέδια «φορολογικής αμνηστίας», όπου οι φοροφυγάδες πληρώνουν ένα μέρος μόνο των υποχρεώσεων τους. Άλλωστε, η σκανδαλώδης στάση των ΜΜΕ είναι χαρακτηριστική – ενώ για ένα σωρό θέματα η έννοια του ιδιωτικού χώρου ή της προσωπικής ζωής παραβιάζεται, στα θέματα φοροδιαφυγής ο τύπος και τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ είναι μέχρι στιγμής «κέρβερος»: δεν δημοσιεύεται απολύτως τίποτα, κανένα όνομα, καμία εταιρεία. Ενώ αν ήταν αδίκημα μη πλούσιων, θα είχαμε φυσικά πρωτοσέλιδα σκάνδαλα. Και δεν μιλάμε για αμελητέα ποσά – οι εκτιμήσεις τα ανεβάζουν στο μισό δις. Και ούτε είναι άγνωστοι οι πλούσιοι φοροφυγάδες: η Γενική Ελέγκτρια καταγγέλλει κάθε χρόνο ότι υπάρχουν άτομα τα οποία, τάχα μου, δεν τα βρίσκουν να τους επιδώσουν την κλήση – άτομα τα οποία είναι γνωστά στην κυπριακή οικονομική, και όχι μόνο, ελίτ.

Η υποδοχή του νέου νομοσχεδίου στην Βουλή ήταν χαρακτηριστική των μεθόδων που εξυπηρετούν τον υπόγειο μηχανισμό συγκάλυψης και απαλλαγής μερικών οικονομικά προνομιούχων από τις φορολογικές τους υποχρεώσεις. Ο πρόεδρος της επιτροπής οικονομικών, Ν. Παπαδόπουλος, δικηγόρος, -λογικά και αρκετών εύπορων - ατόμων ή οργανισμών- ευαισθητοποιήθηκε για τα «ανθρώπινα δικαιώματα» των πλούσιων παρανομούντων που δεν πληρώνουν τους φόρους τους. Και μάλιστα έθεσε το ερώτημα αν θα εφαρμόζεται ισότιμα ο νόμος ή αν θα γίνονται «πολιτικές παρεμβάσεις» - το ότι ήδη συμβαίνει κάτι που δεν είναι ισότιμο αφού κάποιοι δεν πληρώνουν τις υποχρεώσεις τους, προφανώς του διαφεύγει βολικά. Είναι μια κλασική μέθοδος καθυστέρησης – όπως άλλωστε έκανε ο ίδιος βουλευτής και πριν να κλείσει η Βουλή για το καλοκαίρι, όταν αγωνιζόταν για το «ανθρώπινο δικαίωμα» στον τζόγο για να υπερασπιστεί, όπως φαινόταν, τα συμφέροντα των εταιρειών στοιχημάτων, όπως της Betfair. Τα ανθρώπινα δικαιώματα λ.χ. ποτέ δεν εμφανίζονται στην ενασχόληση του προέδρου της επιτροπής οικονομικών,[1] όταν πρόκειται για θέματα εργαζομένων, δεν είναι άλλωστε και πελάτες του, ενώ αντίθετα είναι σε πρώτη ζήτηση, όταν πρόσκειται να υπερασπιστεί τα συμφέροντα μεγάλων επιχειρήσεων – τότε τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι ένας τρόπος καθυστέρησης της διαδικασίας.

[1] Εναντιώθηκε λ.χ. στην αύξηση του κατώτατου μισθού και υποστήριζε τη λήψη αποφάσεων για τα εργασιακά στη Δημόσια Υπηρεσία, χωρίς συζήτηση καν με τις συντεχνίες των εργαζομένων.

Ο Α. Νεοφύτου συμπλήρωσε το πακέτο προσπαθώντας να προσθέσει στην καθυστέρηση του Ν. Παπαδόπουλου και μια μετατόπιση. Αφού έβγαλε ένα φιλιππικό για την διαφάνεια κλπ, έκανε μετά μια προσπάθεια να εντάξει τους εκατομμυριούχους φοροφυγάδες σε μια άλλη ομάδα, των πιο φτωχών πολιτών – ελπίζοντας να αλλάξει θέμα. Έτσι δήλωσε ότι «Αυτοί που φοροδιαφεύγουν, ίσως να περιλαμβάνονται στο 50% αυτών που δεν κάνουν φορολογική δήλωση.» Θα φέρει νόμο, είπε, για τη φορολογική δήλωση και έτσι οι πλούσιοι φοροφυγάδες θα καλυφθούν μέσα στην ομάδα του 50%, οι οποίοι περιλαμβάνουν τα πιο φτωχά στρώματα που δεν συμπληρώνουν φορολογική δήλωση. Έξυπνο πούλι ο βάτραχος. Βέβαια, ο στόχος μπορεί να έχει και προεκτάσεις – ο Αβέρωφ θα μπορούσε να εισηγηθεί μετά - σε άλλη μια προσπάθεια μετατόπισης για να αυξήσει τον φόρο των φτωχών και να ευκολύνει και άλλο τους πλούσιους - να χαμηλώσει το ποσό για το φορολογητέο εισόδημα - τώρα η φορολογία ξεκινά γύρω στο 20,000.

Αν, όμως, συνειδητοποιηθεί ότι ο Αβέρωφ συμπεριφέρεται με την ίδια λογική, όπως ο Ρόμνεϊ στις ΗΠΑ, όταν αναφερόταν υποτιμητικά στο μισό πληθυσμό που «δεν πληρώνει φόρους», τότε ο υποψήφιος του ΔΗΣΥ μπορεί να θέλει να εξαφανίσει και πάλι τον Αβέρωφ από την κυκλοφορία. Διότι δύσκολα μπορεί να υπερασπιστεί κάποιος μια τέτοια προσπάθεια συγκάλυψης.

Η ΕΔΕΚ ήταν συνεπής στις θέσεις της. Ο Γενικός Εισαγγελέας παραδέχτηκε μεν ότι δεν είναι αντισυνταγματική η δημοσιοποίηση ονομάτων, αλλά έθεσε ζήτημα καθορισμού του πλαισίου των εξουσιών του υπουργού. Θίχτηκε μάλιστα όταν ο βουλευτής Π. Παπαγεωργίου σχολίασε ότι το θέμα ήταν η συνταγματικότητα του νομοσχεδίου. Είναι ενδεχόμενο ότι ο κ. Κληριδης θέλει κάποιες διασφαλίσεις, αλλά στο συγκεκριμένο πλαίσιο απλώς βοήθησε στην καθυστέρηση της διαδικασίας και στην προστασία των παρανομούντων.

Παραβιάζοντας ένα ταμπού: Μια διαρροή «προβληματισμών» του Α. Κυπριανού και ένας ενδιαφέρον πανικός

Όταν διαχύθηκε η αναφορά του Α. Κυπριανού ότι άφηνε ανοικτό το θέμα της παραμονής στο ευρώ, αν οι όροι ενός μνημονίου ήταν «οδυνηρότατοι», οι αντιδράσεις είχαν ένα στοιχείο καινοτομίας. Ο ηγέτης του ΑΚΕΛ και το κόμμα, φάνηκαν αρχικά να οχυρώνονται αναμένοντας επίθεση. Έτσι, οι αναφορές τόσο το ίδιο βράδυ, όσο και το πρωί στη Χαραυγή ήταν ότι υπήρχε

παραπληροφόρηση, ψέματα και συκοφαντία. Από μια άποψη, υπήρχε ένα στοιχείο παραπληροφόρησης – ο κ. Κυπριανού δεν είπε να φύγει η Κύπρος από το ευρώ – έθεσε απλώς το θέμα του προβληματισμού, αφήνοντας το ζήτημα ανοικτό. Όμως, μάλλον, το ΑΚΕΛ ανέμενε άλλη αντίδραση από αυτήν που προκλήθηκε. Η αντίδραση των αντιπάλων του, ήταν σχεδόν φοβισμένη – για πρώτη φορά μετά από αρκετό καιρό φαινόταν πραγματικά να φοβούνται κάτι. Το επιτελείο του Λιλλήκα λ.χ. το οποίο φροντίζει να κινείται προς ένα είδος θέσεων αντί-λιτότητας - η Καθημερινή λ.χ. τον εντάσσει στον "αντί-μνημονιακο λόγο" - λίγο πολύ έθεσε το ζήτημα του αν είναι σωστό να λέγονται δημόσια τέτοια θέματα. Ενώ και το επιτελείο Αναστασιάδη κινήθηκε πάλι σε ένα κλίμα ανησυχίας για την τοποθέτηση, η οποία σύμφωνα με την ανακοίνωση, μπορεί να προκαλέσει "πανικό". Μια σχετικά αντιφατική θέση από το επιτελείο ενός πολιτικού, του οποίου το κόμμα έκανε τα πάντα για να δημιουργήσει πανικό στην αγορά από το 2010. Οπότε, την επόμενη μέρα το πρωί, ο Κυπριανού εμφανίστηκε πιο άνετος και επανέλαβε το αυτονόητο: ότι το να γίνονται προβληματισμοί δεν είναι κακό. Άνοιξε, ουσιαστικά, ένα θέμα το οποίο προσφέρει, όχι μόνο στην αριστερά, αλλά και στην διαπραγματευτική θέση της Κύπρου, ένα έξτρα ορίζοντα ή μια εν δυνάμει διαπραγματευτική κίνηση, αν επιβεβαιωθούν τα χειρότερα σενάρια και η κατάσταση φανεί να οδεύει προς την ελληνική εμπειρία.

Δεν είναι γνωστό τί λένε οι δημοσκοπήσεις, για την στάση των κυπρίων απέναντι στο ευρω, αλλά, προφανώς, υπάρχει έντονη ανησυχία για το ότι το ζήτημα μπορεί να γίνει όντως ένα θέμα με λαϊκή στήριξη – σε αντίθεση με τη δραχμή, η λίρα υπήρξε ένα σταθερό νόμισμα και έγινε σύμβολο της κυπριακής οικονομικής ανάπτυξης.
http://www.tovima.gr/finance/article/?aid=476056&h1=true#commentForm

Τα στοιχεία από το πρόσφατο ευρωβαρόμετρο - για τις συνολικές ευρωπαϊκές τάσεις - δείχνουν, επίσης, μια κρίση των ευρωπαϊκών θεσμών, με 31% να έχουν θετική άποψη, 29% αρνητική και 39% ουδέτερη – είναι σαφής η μετατόπιση στην αμφιβολία. Σε σχέση με το ευρώ, υπάρχει 52% θετική γνώμη και ένα αξιοσημείωτο 40% αρνητική. Σε μια σχετική δημοσκόπηση στη Γαλλία φάνηκε ότι 20 χρόνια μετά το Μάαστριχτ, οι Γάλλοι έχουν σοβαρές αμφιβολίες

πια – σε βαθμό πέραν του 60%. http://www.iefimerida.gr/node/68160#ixzz27NFF5I8t

Η ανησυχία ότι η δήλωση του Α. Κυπριανού ήταν σκόπιμη και ότι μπορεί να βρει ανταπόκριση και να διαχυθεί ευρύτερα, ήταν έκδηλη και στα σχόλια μερικών αρθρογράφων - λ.χ. στο Φιλελεύθερο - οι οποίοι μέχρι πρόσφατα φαίνεται να θεωρούσαν, δεδομένο, ότι μπορούσαν να κάνουν επιθέσεις στο ΑΚΕΛ βασιζόμενοι στο ότι θα τους αντιμετώπιζε πάντα με την γραμμή της «ενότητας» και της υπομονής. Ξαφνικά, κάτι φάνηκε να χαλά στην σούπα.

Προεκλογικά: νίκη του Καρογιαν στην Κ.Ε. του ΔΗΚΟ και ανοίγματα προεκλογικών κινήσεων

Την Πέμπτη το βράδυ η Κ.Ε. του ΔΗΚΟ επικύρωσε την συμφωνία με τον ΔΗΣΥ για στήριξη του Ν. Αναστασιαδη. Τα μόνα αξιοσημείωτα της μάλλον τελετουργικής διαδικασίας -με ανάλογα ποσοστά περνούσαν και οι αποφάσεις για συνεργασία με την κυβέρνηση και το ΑΚΕΛ προηγουμένως- ήταν η αδυναμία του Ν. Παπαδόπουλου να αποκτήσει οποιαδήποτε πρόσβαση ακόμα και σε αυτό το πλαίσιο. Παρά το είχε -μερική αλλά σημαντική- στήριξη από δυο ΜΜΕ -Φιλελεύθερος, Σημερινή- και τάσεις δημοσκοπήσεων που έδειχναν απροθυμία και αντιδράσεις της βάσης του ΔΗΚΟ, δεν τα κατάφερε και πάλι να αξιοποιήσει το πλαίσιο. Είναι μάλλον φανερό πια ότι πρέπει να κάνει κάτι με το ίδιο του προφίλ – διότι ότι και να υποστηρίξει φαίνεται να αντιμετωπίζει ένα φράγμα που μάλλον έχει τις ρίζες του αλλού. Η άλλη σημαντική διάσταση ήταν η διαφοροποίηση βουλευτών – του Φυττη και του Προκοπίου - ο Αντωνίου τελικά δεν διαφοροποιήθηκε – και η επιμονή της Αντιγόνης Παπαδοπούλου σε αυτόνομη κάθοδο. Αυτό είναι άνοιγμα από μια άλλη οπτική -το οποίο μάλιστα αφήνει ανοικτό και το πεδίο να κινηθεί και στην αντιπολίτευση το κόμμα- η οποία ενδέχεται να επανέλθει με άλλες δυναμικές στο μέλλον.

Στο χώρο της αριστεράς, η κίνηση του Α. Κυπριανού να ανοίξει τη συζήτηση για το ευρώ, αλλά και για εναλλακτικές πιθανότητες σε περίπτωση πιέσεων από την τρόικα, μπορεί να ερμηνευτεί και ως άνοιγμα στην αριστερά του

χώρου που καλύπτει το ΑΚΕΛ και η οποία, ενδεχομένως, να νοιώθει δυσφορία για την πρακτική της ηγεσίας του ΑΚΕΛ να κινείται σε ρυθμούς ενότητας, ενώ η δεξιά - τουλάχιστον έτσι βιώνεται στα αριστερά - εξακολουθεί τις επιθέσεις, χωρίς ίχνος ενδοιασμών για τα γενικότερα προβλήματα. Σε αυτό το πλαίσιο, η μετακίνηση αριστερών ψηφοφόρων από την αποχή, στο να ψηφίσουν είναι σίγουρα ένα από τα βασικά στοιχήματα του ΑΚΕΛ. Αλλά η κίνηση του κ. Κυπριανού ενδέχεται να έχει και ευρύτερα στρώματα ως αποδέκτες, αφού μια ενδεχόμενη νοσταλγία για τη λίρα θα έδινε στην αριστερά όχι μόνο ένα αριστερό προφίλ, αλλά και ένα κυπριακό προφίλ – υπεράσπισης των τοπικών θεσμών.

Ο Μαλάς, αντίθετα και αναμενόμενα, κινήθηκε πιο προσεκτικά, η κυβέρνηση, επίσης λογικά, διαφοροποιήθηκε ξεκάθαρα. Από μια άποψη, ήταν και μια άσκηση διαφοροποίησης ρόλων, με το ΑΚΕΛ να διεκδικά ένα πιο αριστερό λόγο, μετά από χρόνια επίκλησης της ενότητας. Και βέβαια, αυτή η κίνηση αν προκύψει μια δύσκολη συγκυρία στο μέλλον, θα είναι σαφώς, μια θέση από την οποία θα μπορεί να διεκδικήσει το κόμμα μια ευρύτερη θέση - όχι κατ' ανάγκη σε σχέση με το ευρώ, όσο σε σχέση με την κοινωνική δυσφορία και τις προοπτικές.

Αξιοσημείωτη, πάντως, ήταν η κίνηση του Λιλλήκα να επικρίνει στην εισήγηση, όχι τόσο για το περιεχόμενο της, όσο για τον χρόνο στον οποίο κατατέθηκε.

Ο Αναστασιάδης έχει πλέον εξαφανιστεί από το προσκήνιο. Αν κρίνει κανείς από μερικά σχόλια που κυκλοφορήσαν, φαίνεται να υπάρχει ανησυχία να μην πει κάτι που θα μπορούσε να χαλάσει την προσπάθεια με το ΔΗΚΟ ή να τον φέρει στο κέντρο της συζήτησης – όπως έγινε με την συζήτηση για την Χουρριέτ.

Αντίθετα, αυτή την εβδομάδα είχαμε μια κόντρα ανάμεσα σε Λιλλήκα και Κάρογιαν που εξελίχθηκε σε κόντρα Λιλλήκα με μέλη του ΔΗΣΥ, για τις εκλογές του 2008. Σσε ένα πρώτο πλάνο, ο Λιλλήκας, κάνοντας και ένα άνοιγμα σε αριστερούς ψηφοφόρους μέσα από μια συνέντευξη στον άΆστρα,

άφησε να εννοηθεί ότι μερικοί στο ΔΗΚΟ, και σαφώς εστίαζε στον Κάρογιαν, είχαν και συμφέρον να χάσει ο Τάσσος – με την έννοια ότι ο Κάρογιαν έγινε μετά πρόεδρος της βουλής. Ο στόχος ήταν σαφώς να υπονομεύσει τον Κάρογιαν ως έγκυρο συνομιλητή ή εκφραστή του ΔΗΚΟ. Ο Κάρογιαν απάντησε, αφήνοντας τα δικά του υπονοούμενα ότι ο Λιλλήκας είχε προσεγγίσει τον Κασουλίδη για να τον στηρίξει με την προϋπόθεση ότι θα γινόταν υπουργός εξωτερικών. Και τελικά, σύμφωνα με αυτήν την αφήγηση, ο Κασουλίδης δεν δέχτηκε και ο Λιλλήκας στράφηκε προς τον Χριστόφια. Ο Κασουλίδης, ακολουθώντας την κομματική γραμμή, προσπάθησε να δικαιώσει κάπως τον Κάρογιαν, αν και είναι μάλλον παράλογο ο Κασουλίδης, τότε να είχε πει όχι σε στήριξη από το Λιλλήκα. Είχε εμπλακεί σε μια υστερική εκστρατεία την δεύτερη εβδομάδα και είναι αμφίβολο αν θα είχε ενδοιασμούς σε οτιδήποτε. Εκτός, βέβαια, αν η προσέγγιση έγινε την Δευτέρα όταν περίμεναν στο ΔΗΣΥ ότι θα είχαν την στήριξη του επίσημου ΔΗΚΟ. Το γενικό συμπέρασμα, πάντως, είναι ότι μια μερίδα πολιτικών του κέντρου είναι ευμετάβλητη, όσον αφορά στις επιλογές και στις προτιμήσεις της. Και το υπόγειο πλαίσιο των αναφορών, ήταν ουσιαστικά ότι οι επιλογές γίνονται για τις καρέκλες.

Την Τρίτη, δημοσιοποιήθηκε το πρόγραμμα συνεργασίας ΔΗΚΟ-ΔΗΣΥ. Φάνηκε να είναι ένα γενικόλογο προεκλογικό ευχολόγιο. Η θέση λ.χ. ότι θα αποσυρθούν οι "θέσεις" για εκ περιτροπής προεδρία – η οποία είναι τ/κ θέση - και η πρόταση για παραμονή μόνο 50,000 έποικων, μοιάζουν με ρητορικές κορώνες που στην πραγματικότητα μάλλον προσφέρουν έμμεση διευκόλυνση της τ/κ πλευράς, αφού θα ήθελε λ.χ. να θέσει θέμα για παραμονή, σαφώς περισσότερων εποίκων. Η απόσυρση της σύγκλισης για εκ περιτροπής, από την άλλη, θα την ξαναφέρει με χειρότερους όρους. Είναι αξιοσημείωτο πάντως ότι δεν πολυσυζητειται/αναεφερεται η διασταυρωμένη-σταθμισμένη ψήφος η οποία είναι μια τ/κ παραχώρηση την οποία ο Ερογλου προσπαθεί να αποσύρει με διάφορα προσχήματα. Και σαφώς, το ξέρουν και οι ηγέτες και των δυο κομμάτων. Υπήρξαν και φραστικές πάσες στην ακροδεξιά με αναφορά στο μεταναστευτικό -λες και θα πάρει αποφάσεις η Κύπρος μόνη της για το θέμα - ενώ η θέση για αίτηση στο «Συνεταιρισμό» του ΝΑΤΟ, μπήκε στις θέσεις – ενώ μπήκε και η θέση του ΔΗΚΟ για κατάργηση των βρετανικών

βάσεων. Ελαφρώς, αντιφατικές θέσεις : είτε θα προσεγγίσει κάποιος το ΝΑΤΟ, είτε θα έρθει σε κόντρα και με δεύτερη νατοϊκή μεγάλη δύναμη -μετά την Τουρκία. Αλλά είναι μια προσπάθεια να μην ειπωθούν θέματα ουσίας, και να καλυφθούν τα διλήμματα. Ένα κλασικό πρόγραμμα των "θα". Η κριτική από τους άλλους δυο υποψήφιους εστίασε περισσότερο, αρχικά, στο ότι ήταν ένα πρόγραμμα για να καλοπιαστούν οι δηκοικοί, παρά ένα πρόγραμμα υποψήφιου του ΔΗΣΥ.

Το Ευρωκο φαίνεται να οδεύει προς διάσπαση καθώς μια μερίδα γύρω από τον Συλουρη και τους τέως συναγερμικους θέλουν συνεργασία με το ΔΗΣΥ, ενώ ο Κουτσού και η τάση των παλιών «Νέων Οριζόντων» φαίνεται ότι θα κινηθεί προς Λιλλήκα και ενδεχομένως νέο πολιτικό σχήμα. Αξιοσημείωτη ήταν και η παρέμβαση του αρχιεπίσκοπου λίγο πριν την συζήτηση στην Κ.Ε. του ΔΗΚΟ. Στήριξε τον Λιλληκα αλλά κράτησε και την πόρτα ανοικτή, με συγκαταβατική κατανόηση, στον Αναστασιαδη αποκαλύπτοντας, μάλλον δεικτικά, ότι ο ηγέτης του ΔΗΣΥ του έδωσε την συμφωνία με το ΔΗΚΟ – υπονοώντας για έγκριση.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ - ΤΑΞΙΚΑ

Ταξικά νέα

Η ΠΕΟ φαίνεται να αφήνει για πρώτη φορά ανοιχτό το ενδεχόμενο και για εργατικές κινητοποιήσεις. Βέβαια, μετά και από τη συνεδρία του Γενικού της Συμβουλίου αποδέχεται, επίσημα, ότι θα υπάρξουν και φέτος θυσίες από πλευράς των εργαζομένων αλλά ζητά οι περικοπές να είναι “δίκαιες και ισορροπημένες” και να μην πλήξουν “καίρια” το βιοτικό επίπεδο. Και δείχνει, πλήρως, συγκρατημένη, όσον αφορά τις κινητοποιήσεις των οποίων ο συμβολικός χαρακτήρας προαναγγέλλεται. Ο στόχος είναι λέει ο Κυρίτσης βασικά “*να δοθεί το μήνυμα πως οι εργαζόμενοι έχουν απαιτήσεις και δεν είναι διατεθειμένοι να δεχθούν μοιρολατρικά όσους και όποιους όρους θέλουν να τους επιβάλουν*”. Να μην περάσει δηλαδή “μοιρολατρικά” το μνημόνιο. Η ΔΕΟΚ αναφέρει ότι «η τραγική κατάσταση της οικονομίας, η τραπεζική κρίση, το δημοσιονομικό αδιέξοδο και οι πολιτικές λιτότητας οδηγούν σε κλείσιμο χιλιάδες επιχειρήσεις σπρώχνοντας χιλιάδες εργαζόμενους στην ανεργία, τη

φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό» και εκτιμά, παράλληλα, ότι «οι προτάσεις της τρόικας προοιωνίζουν ακόμα χειρότερες ημέρες για την απασχόληση εφόσον σ’ αυτές περιλαμβάνονται μέτρα λιτότητας που θα οδηγήσουν σε μεγαλύτερη οικονομική ύφεση και συρρίκνωση της ανάπτυξης». Τα δεξιά συνδικάτα που έχουν και περισσότερα μέλη στον ευρύτερο δημόσιο τομέα που θα κτυπηθεί πρώτος, φαίνεται να διστάζουν προς το παρόν για κινητοποιήσεις και ζητούν επίσημη ενημέρωση από την κυβέρνηση. Παρόλο που συμφωνούν ότι τα μέτρα της τρόικας, θα επιδεινώσουν την κατάσταση συνολικά για τους εργαζόμενους. Η ΟΕΒ επαναλαμβάνει το τροπάρι της αναγκαιότητας θυσιών των εργαζομένων και επικαλούμενη την ανεργία απειλεί με νέες απολύσεις. Η ΠΑΣΥΔΥ τοποθετήθηκε χτες ρητά, ανοιχτά και επίσημα - “Η κυπριακή πολιτεία πρέπει να κάνει ότι μπορεί για να αποφύγει το μνημόνιο της τρόικας”. Σε δηλώσεις του στη StockWatch, ο κ. Χατζηπέτρου δήλωσε ότι «πρέπει όλοι μας να κάνουμε το παν να αποφύγουμε το μνημόνιο, όπως πολύ σωστά πράττουν η Ισπανία και η Ιταλία». Θα ήταν άδικο να θυματοποιηθεί η Κύπρος εξαιτίας, όπως υποστηρίζει, «της μεγάλης και αλόγιστης έκθεσης των τραπεζών στην Ελλάδα σε ομόλογα και επισφαλή δάνεια».

ΠΕΟ και ΣΕΚ διαμαρτύρονται για την καθυστέρηση της ένταξης του Λιμανιού στο Βασιλικό στον νόμο Περί Λιμενεργατών και Αχθοφόρων όπως έχει συμφωνηθεί και με επιστολή τους στην κυβέρνηση προειδοποιούν με δυναμικές κινητοποιήσεις.

Οι Κύπριοι Λιμενεργάτες και Σημειωτές - μέλη της ΠΕΟ συμμετείχαν στη Πανευρωπαϊκή στάση Εργασίας που διοργάνωσε το Διεθνές Συμβούλιο Λιμενεργατών (IDC) στις 25.09.2012 από η ώρα 8,00 μέχρι τις 9,00π.μ. και στα δύο Λιμάνια Λεμεσού και Λάρνακας. Η Σ.Ε.Γ.ΔΑ.ΜΕ.ΛΙ.Ν – ΠΕΟ αναφέρει ότι «με την Πανευρωπαϊκή στάση Εργασίας η συντεχνία μαζί με τις άλλες Συνδικαλιστικές Οργανώσεις μέλη του IDC θέλουν να εκφράσουν την αλληλεγγύη και υποστήριξη τους, στον αγώνα που διεξάγουν οι λιμενεργάτες της Πορτογαλία ενάντια στο νέο νόμο για τα λιμάνια που προωθεί η Κυβέρνηση της Πορτογαλίας, υπερασπίζοντας τους συμφωνημένους όρους και τις θέσεις εργασίας».

ΠΕΟ και ΣΕΚ προειδοποιούν με αυτόματα δυναμικά μέτρα στα λεωφορεία ,εάν με το τέλος κάθε μήνα δεν καταβάλλεται έγκαιρα ο μισθός σε όλους τους εργαζομένους, καθώς και οι εισφορές που αποκόπτεται για τα διάφορα ταμεία. Ταυτόχρονα, με επιστολή τους στις εταιρείες λεωφορείων τους καλούν να τερματίσουν άμεσα την εκμετάλλευση του προσωπικού, με την εξώθηση του σε απεργιακές κινητοποιήσεις για να προωθηθούν τα συμφέροντα των εταιρειών.

Δίωρη, αυθόρμητη στάση εργασίας πραγματοποίησαν οι πολίτες εργαζόμενοι στις στρατιωτικές μονάδες Σ.Π.Τ.Χ και 691 ΑΒΠ στην Λεμεσό, την Παρασκευή 21 Σεπτεμβρίου. Αιτία, η απαράδεκτη συμπεριφορά του Ταξίαρχου, έναντι των Συνδικαλιστικών εκπροσώπων της ΠΕΟ και της ΣΕΚ, και κατ επέκταση των 120 πολιτών, εργαζομένων στα στρατόπεδα, ο οποίος αρνήθηκε να δεκτή την συνδικαλιστική αντιπροσωπεία, ανακοινώνοντας ότι ούτε αναγνωρίζει, ούτε συζητά με τις Συντεχνίες. Άμεση ήταν η αντίδραση του προσωπικού, το οποίο κατήλθε την ίδια ώρα σε δίωρη στάση εργασίας. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, έστειλαν επιστολή στον Γ.Δ του υπουργείου Άμυνας, με την οποία ζητούν όπως καθοριστεί συνάντηση στην παρουσία του Ταξίαρχου, για συζήτηση του θέματος. Σε αντίθετη περίπτωση, την Τετάρτη 3 Οκτωβρίου, θα πραγματοποιηθεί 24 απεργία.

Κλιμάκωση της ΑΤΑ - η αντιπρόταση της κυβέρνησης προς την τρόικα για την ΑΤΑ, που βασίζεται στη λογική της προηγούμενης πρότασης της Σωτηρούλας Χαραλάμπους για κλιμακωτή μείωση της ΑΤΑ στα εισοδήματα πέραν των 2400 μηνιαίων απολαβών που απορρίφθηκε, τότε από την ΟΕΒ και την Τρόικα που ζητούν την πλήρη κατάργηση της για όλα τα εισοδήματα. Βέβαια ,όσον αφορά στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, τους τραπεζικούς και πολλές εταιρείες, η ΑΤΑ είναι ήδη παγωμένη και πιθανότητα η περίοδος του παγώματος θα αυξηθεί λόγω της παρατεταμένης ύφεσης. Ταυτόχρονα, μεγάλο μέρος των ιδιωτικών υπαλλήλων που δεν υπάγονται σε συλλογικές συμβάσεις εργασίας, δεν επωφελείται άμεσα από την ΑΤΑ. Όμως, αναμφίβολα, τυχόν επίσημη κατάργηση της θα έχει ευρύτερη συνέπειες από την μείωση των μισθών όσων την παίρνουν, καθότι θα οδηγήσει στην απόλυτη στασιμότητα όλων των μισθών εν μέσω της συνεχούς αύξησης των

τιμών, με αποτέλεσμα την διάβρωση της αγοραστικής δύναμης όλων των μισθωτών.

Διαφωνίες με την τρόικα διατυπώνουν οι κυπριακές τράπεζες αναφορικά με την πρόταση να αυξηθούν τα ίδια κεφάλαια των χρηματοπιστωτικών οργανισμών, αλλά και για την πρότασή της να μειωθεί ο χρόνος εκποίησης των υποθηκευμένων ακινήτων. Ο κ. Κεραυνός είπε ότι η αύξηση των ιδίων κεφαλαίων από 8% σε 10%, θα δημιουργήσει την ανάγκη εξεύρεσης πολλών εκατομμυρίων, ενώ είναι δύσκολη η προσέλκυση νέων κεφαλαίων σε περίοδο κρίσης και αν αυτά τα λεφτά έρθουν από το Μηχανισμό, τότε ολόκληρη η Κύπρος θα εισέλθει στον Μηχανισμό για πολλά χρόνια.

ΔΙΕΘΝΗ

Ευρώπη: .. Αλλά ο άνεμος δεν λέει να κοπάσει

Επέστρεψαν και πάλι τα σύννεφα πάνω από την Ευρώπη. Ενώ οι ιθύνοντες των ευρωπαϊκών μηχανισμών, όπως ο Ντράγκι, προσπαθούν να δώσουν ένα αίσθημα θετικής κίνησης, δυο ανάποδες εξελίξεις φαίνεται να ξανά-οδηγούν την Ευρώπη σε Θέρμο φθινόπωρο: μια μαζική αναζωπύρωση των κινητοποιήσεων στον ευρωπαϊκό νότο, και μια νέα επίθεση των «αγορών» - μέσω των οίκων αξιολόγησης.

Οι οίκοι αξιολόγησης υποβάθμισαν, ήδη, τις προοπτικές ανάκαμψης σύντομα, ενώ άρχισαν και πάλι να ανεβαίνουν τα επιτόκια των ισπανικών ομολόγων. Ο Μόντυ, βέβαια, στην Ιταλία προσπαθεί να συντηρήσει ένα κλίμα αισιοδοξίας, αφού η χώρα του είναι η μόνη που φαίνεται να επωφελείται ακόμα από την κίνηση της ευρωπαϊκής κεντρικής τράπεζας να αγοράζει κρατικά ομόλογα από τις αγορές. Η Ιταλία είναι σε ύφεση επίσης - απλώς υπάρχει αισιοδοξία ότι μπορεί να αποφύγει τον μηχανισμό στήριξης. Οι περισσότεροι αναλυτές, ωστόσο δεν φαίνονται μοιράζονται την αισιοδοξία του Μοντυ. Το αρνητικό κλίμα επιβαρύνθηκε και από την υποχώρηση του κλίματος για την γερμανική οικονομία, η οποία με αργούς μεν, αλλά σταθερούς τελευταία, ρυθμούς φαίνεται, επίσης, να ελαττώνει ταχύτητα.

Και προφανώς, οι βόρειοι δεν έχουν προθέσεις χρηματοδότησης χωρίς όρους – ήδη η Γερμανία με την Ολλανδία και την Φινλανδία αμφισβητούν την άμεση στήριξη των τραπεζών για τις χώρες, οι οποίες είναι ήδη σε κρίση.

Στην άλλη μεριά της κρίσης, οι δρόμοι ξαναγεμίζουν μαζικά. Οι κινητοποιήσεις στην Πορτογαλία απέδωσαν, ήδη, μια πρώτη νίκη στο δρόμο: η κυβέρνηση απέσυρε το νομοσχέδιο το οποίο φόρτωνε στους εργαζόμενους μέρος της συνεισφοράς των εργοδοτών στις κοινωνικές ασφαλίσεις με την δικαιολογία ότι έτσι το κεφάλαιο θα είχε χρήματα για επενδύσεις. Η αναδίπλωση της κυβέρνησης, πάντως δεν φάνηκε να επηρεάζει την νέα δυναμική που εμφανίστηκε στην Πορτογαλία. Ήδη την περασμένη εβδομάδα εφαρμόστηκε μέρα μποϊκοταρίσματος των πλαστικών καρτών σε εστιατόρια - λόγω αυξημένων χρεώσεων - ενώ την Τετάρτη, στον απόηχο των ισπανικών κινητοποιήσεων, έγιναν νέες διαδηλώσεις και στην Πορτογαλία.

Η θύελλα, ωστόσο, ήρθε από την Ισπανία και την Ελλάδα. Στην Ισπανία, το κίνημα της αμφισβήτησης εστιάζει πια στα ψέματα του πρωθυπουργού ζητώντας νέες εκλογές – μετά τον προσδιορισμό των μέτρων ως είδος κλοπής, η νέα έμφαση είναι στην «απαγωγή της δημοκρατίας». Η προσπάθεια του κινήματος να περικυκλώσει το κοινοβούλιο - μια πρακτική που μάλλον ήρθε από την Ελλάδα - οδήγησε σε συγκρούσεις με την αστυνομία που προκάλεσαν νέα ένταση και νέες μαζικές διαδηλώσεις. Καθώς ο Ραχόϊ έχει αρχίσει πια να ακούγεται σαν το Γ. Παπανδρέου, ελπίζοντας σε κάποιου είδους θαύμα, η πραγματική κρίση μπορεί πια να έρθει από αλλού. Μετά την έκρηξη της μαζικής συμμετοχής στις εκδηλώσεις για την καταλανική διεκδίκηση ανεξαρτησίας, η τοπική κυβέρνηση των αυτονομιστών, προκήρυξε νέες εκλογές. Αναμένεται ότι οι εκλογές θα σπρώξουν την Καταλονία ένα βήμα πιο κοντά στην ανεξαρτησία, μετατρέποντας τα οικονομικά προβλήματα του Ραχόϊ σε εφιάλτη. Η Ισπανική δεξιά είχε αναδιπλωθεί, μετά την ήττα του φρανκισμού και υιοθέτησε ένα είδος ρητορικής γύρω από την ενότητα της Ισπανίας. Η αυξανόμενη διάσπαση της χώρας, και μάλιστα με κυβέρνηση της δεξιάς, μοιάζει με τραγική ειρωνεία. Αλλά, αναπόφευκτα αν προχωρήσει εκείνη η διαδικασία, τότε το ισπανικό σύνταγμα μάλλον θα αλλάξει και οι μεταμορφώσεις θα είναι ευρύτερες.

Η Ελλάδα επανήλθε, επίσης, στο προσκήνιο με μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στα νέα μέτρα λιτότητας και συγκρούσεις στο κέντρο της Αθήνας. Το κλίμα φαίνεται μουντό και πάλι στην Αθηνά, καθώς ετοιμάζεται ένας νέος κύκλος αντιπαραθέσεων. Όταν μια καθεστωτική εφημερίδα, όπως το ΒΗΜΑ, γράφει σε επιφυλλίδα τα εξής, τότε προφανώς το κλίμα είναι ανοικτό για διάφορα:
«*Στην περίπτωση της ελληνικής κρίσης οι απεσταλμένοι της Εσπερίας, έχουν προφανώς παρεξηγήσει τον ρόλο και την εργασία τους.*
Αν νομίζουν ότι μπορούν να φέρονται ως ανθύπατοι θα ήταν καλύτερα να τα μαζέψουν και να φύγουν.
Οι ουσιαστικές συνομιλίες γίνονται με τα αφεντικά τους [στα οποία συμπεριλαμβάνεται και η Ελλάδα].
Για να θυμηθούμε μια φράση ενός γέροντος πολιτικού «αν [αυτοί] αποφασίσουν να εισέλθουν στο τρελοκομείον, θα εισελθωμεν βεβαίως και εμείς.»

Οι μεταστροφές στην Ευρώπη ευρύτερα συνεχίζονται. Στην Ελβετία, πέρασε ένα νόμος ο οποίος καταργεί φοροαπαλλαγές των πλουσίων που εγκαθίστανται εκεί: «*Με μεγάλη πλειοψηφία ενέκριναν οι ψηφοφόροι στο Καντόνιο της Βασιλείας, στη βορειοδυτική Ελβετία, την κατάργηση του ευνοϊκού φορολογικού συστήματος για τους πλούσιους αλλοδαπούς που ζουν στην χώρα σύμφωνα με τα επίσημα αποτελέσματα»*
Πάει ακόμα ένας φορολογικός παράδεισος.

Μια άλλη ενδιαφέρουσα κίνηση με μακροχρόνια προοπτική είναι η κίνηση των σκωτσέζων αυτονομιστών, οι οποίοι ετοιμάζονται για την δική τους προσπάθεια ανεξαρτησίας – η οποία σε συνδυασμό με πιθανές αποσχίσεις από την Ισπανία μπορεί να οδηγήσει και σε ένα νέο πολιτικό σκηνικό στην Ευρώπη ευρύτερα.

Μαργαριτάρια της κρίσης από την Ελλάδα: ένας Αλβανός χρυσαυγίτης και ένα βέβηλο Παστίτσιο στο ίντερνετ

Μπορεί η Ελλάδα να επανήλθε στην Ευρωπαϊκή επικαιρότητα, λόγω των μαζικών κινητοποιήσεων της περασμένης Τετάρτης, αλλά στο εσωτερικό της

χώρας οι ρωγμές διαφοροποίησης και αντιπαράθεσης παίρνουν παράξενες μορφές. Σε ένα μεγάλο βαθμό η ειδησεογραφία του καλοκαιριού μονοπωληθηκε από τη Χρυσή Αυγή και τον κίνδυνο που εκπροσωπεί. Οι επιθέσεις ενάντια σε μετανάστες μικροπωλητές από την μια και η εκτόξευση της σε 10% στις δημοσκοπήσεις προκάλεσαν αίσθηση. Προσέχθηκε βέβαια πιο λίγο και ένα είδος αντεπίθεσης, όταν λ.χ. μικροπωλητές στην Πελοπόννησο εκδίωξαν τη Χρυσή Αυγή από πανηγύρι, αλλά και το ότι η ακροδεξιά οργάνωση μεταλλάσσεται με στόχο να απορροφήσει ευρύτερα στρώματα της δεξιάς – και να απειλήσει, όπως στην Γαλλία, το κυρίως κόμμα της δεξιάς. Σε αυτό το κλίμα, οι ιστορικές αναφορές της Χρυσής Αυγής στο «ελληνικό» ειδωλολατρικό παρελθόν, συμπληρώνονται τώρα και με πιο σημιτικές αναφορές στο χριστιανισμό και την ορθοδοξία. Τα δυο πιο κάτω επεισόδια είναι ίσως εκφραστικά του συνονθυλεύματος, το οποίο εκπροσωπεί η ακροδεξιά, αλλά και των αντιφατικών της στοιχείων που οδηγούν στην διακωμώδηση. Η διάχυση, επίσης, της πρόσφατης παγκόσμιας τάσης για βεβήλωση και στην ελληνική κοινωνία, δεν είναι βέβαια παράδοξη – αλλά η αντίδραση υπήρξε όντως παράδοξη.

Στα ακόλουθα λινκς τεκμηριώνεται ο βίος και η πολιτεία ενός Αλβανού μετανάστη, ο οποίος έγινε και μικροεπιχειρηματίας στη χώρα του, και ο οποίος εμφανίζεται και ως μπράβος ή σωματοφύλακας στις εθνικά καθαρές εκδηλώσεις της Χρυσής Αυγής.

-- Αίμα και τιμή, σημαία αλβανική!

http://parallhlografos.wordpress.com/2012/09/17/%ce%b1%ce%af%ce%bc%ce%b1-%cf%84%ce%b9%ce%bc%ce%ae-%cf%83%ce%b7%ce%bc%ce%b1%ce%af%ce%b1-%ce%b1%ce%bb%ce%b2%ce%b1%ce%bd%ce%b9%ce%ba%ce%ae/

-- Χρυσή Αυγή, Μονάδα Ξενοδοχειακή, Αλβανική!

http://leninreloaded.blogspot.com/2012/09/blog-post_7867.html#more

Το άλλο επεισόδιο αφορούσε μια σελίδα στο facebook, η οποία ειρωνευόταν τον γέροντα Παίσιο, ένα μοναχό σύμβολο των νεοχριστιανικων τάσεων. Η αρχική αναφορά έκανε ένα λογοπαίγνιο με το όνομα Παΐσιος – Παστίτσιο και μάλλον θα περνούσε στα συνηθισμένα του ίντερνετ, αν ένας βουλευτής της Χρυσής Αυγής, δεν το ανακάλυπτε και δεν έθετε θέμα «προσβολής» Ιέρων

και οσίων. Και η αστυνομία συνέλαβε τον νεαρό, ουσιαστικά, δημοσιοποιώντας το θέμα. Ο ίδιος ο έλληνας αρχιεπίσκοπος συνειδητοποιώντας τις προεκτάσεις ζήτησε να σταματήσει η δικαστική δίωξη. Αλλά τώρα βέβαια το θέμα είναι πια διάχυτο – η ειρωνεία για τα ιερά της ορθοδοξίας δεν είναι off limits. Μια ακόμα γραμμή διαφοροποίησης.

Το νέο βίντεο το οποίο ειρωνεύεται και τον Παΐσιο/Παστίτσιο, αλλά και την απόπειρα καταστολής. Αρκετά έξυπνο παιχνίδι με τους λεκτικούς κώδικες.

http://www.youtube.com/watch?v=zE8MvNM__1g&feature=player_embedded

Η είδηση για την καταγγελία της σελίδας από την Χρυσή Αυγή.

http://news247.gr/eidiseis/politiki/xrysh_aygh_erwthsh_sth_voylh_gia_ton_geronta_pastitsio.1939634.html

Η σύλληψη
http://www.e-magazino.gr/alles-eidiseis/sinelifthi-epeidi-ebrize-to-geronta-paisio-sto-facebook.htmlΔε

Συνέντευξη της πέτρας του σκανδάλου-«εγώ είμαι ο άγιος Παστίτσιος»
http://www.youtube.com/watch?v=ZpTwuJpehAE&feature=share

Και η κωμωδία συνεχίζεται με νέες παρωδίες
http://www.protagon.gr/?i=protagon.el.moyfanet&id=18436

Λιβύη: αν υπήρχε φάντασμα του Καντάφι, θα το απολάμβανε

Μετά τον αμερικανό πρέσβη ανακοινώθηκε και ο θάνατος του αρχηγού των ενόπλων που συνέλαβε και επέβλεψε την εκτέλεση του Καντάφι.

Η δολοφονία του αμερικανού πρέσβη στη Βεγγάζη φαίνεται να άνοιξε τους ασκούς του Αιόλου στην Λιβύη. Η ρήξη μεταξύ των παλιών συμμάχων, αμερικανών και ισλαμιστών, εκφράστηκε με την απαίτηση των αμερικανών να συλληφθούν οι ύποπτοι. Το καθεστώς της Τρίπολης προσπάθησε να δείξει σοβαρό πρόσωπο και αφού ανακοινώθηκαν μερικές συλλήψεις, την περασμένη Παρασκευή οργανώθηκε ένα είδος τελετουργικής εκδίωξης των ισλαμιστών ενόπλων από την Βεγγάζη. Το τελετουργικό συμπεριλάμβανε την οργάνωση μιας εκδήλωσης διαμαρτυρίας για να μπορούν τα δυτικά ΜΜΕ να το παρουσιάσουν ως «λαϊκή κινητοποίηση» και μετά οι ένοπλοι που πρόσκεινται στην Τρίπολη - και ενδεχομένως στους αμερικανούς - θα έκαναν την κίνηση τους. Τελικά, εμφανίστηκαν δυο εκδηλώσεις – κατέβηκαν και οι

ισλαμιστές στο δρόμο. Αλλά η εκδήλωση των αντίπαλων τους ήταν σαφώς μαζικότερη. Το πιο ενδιαφέρον, ωστόσο, είναι η πηγή που οδήγησε στην μαζικοποιήσει πέρα από την προσπάθεια κατασκευής ενός θεάματος για τα δυτικά ΜΜΕ. Σε μια προσπάθεια του Ρέουτερς να ανιχνεύσει το κλίμα στην Βεγγάζη, κατέληξε στο ενδιαφέρον συμπέρασμα ότι μια από τις αιχμές του δόρατος της δυσφορίας ενάντια στους ισλαμιστές, είναι οι αγνοούμενοι.. κανταφικοί. Ουσιαστικά, η τρομοκρατία των ενόπλων ισλαμιστών που ξεκίνησε από την αρχή της υποτιθέμενης εξέγερσης, είχε οδηγήσει από τότε σε διαδοχικά πογκρόμ στην Βεγγάζη και αλλού – αρχικά εναντίον των αφρικανών μεταναστών και μετά ενάντια σε κανταφικους. Αυτή η τρομοκρατία συνεχίστηκε και μετά την δολοφονία του Καντάφι, αφού οι συμμορίες των αντικατανταφικων έφτιαξαν και δικές τους φυλακές και στρατόπεδα συγκέντρωσης αντιφρονούντων. Οι κινητοποιήσεις των συγγενών των εξαφανισμένων κανταφικων, των αγνοουμένων της Λιβύης, περνούν βέβαια στα αζήτητα των δυτικών ΜΜΕ. Μέχρι που δολοφονήθηκε ο πρέσβης και ξαφνικά ανακάλυψαν την άλλη Λιβύη. Στην ανταπόκριση του Ρέουτερς αναφέρεται η περίπτωση της σύλληψης ενός γνωστού κανταφικού μαζί με τον γιο του στην Βεγγάζη και την προσπάθεια της οικογένειας του να ανακαλύψει που βρίσκονται. Αναφέρεται, επίσης, η περίπτωση μιας τοπικής δημοσιογράφου που απήχθηκε, επίσης και ξυλοκοπήθηκε επανελλειμμένα, γιατί τόλμησε να γράψει ενάντια στους ένοπλους.
http://www.euronews.com/newswires/1668522-libyan-government-puts-army-in-charge-of-benghazi-militias/

Η κυβέρνηση στην Τρίπολη, βέβαια, προσπάθησε να εκμεταλλευτεί το νέο κλίμα και εκδίωξε μια ομάδα ενόπλων από το αεροδρόμιο ενώ διόρισε νέους επικεφαλής των ενόπλων στην Βεγγάζη. Ωστόσο, μια προσεκτική ανάγνωση των δεδομένων μάλλον δείχνει ότι το όλο σκηνικό οδηγείται σε νέες μορφές αντιπαράθεσης. Ανακοινώθηκε, επίσης, ότι έφυγαν από την Derna, μια από τις πρώτες περιοχές που κατέλαβαν οι ισλαμιστές το 2011, οι ένοπλοι. Όπως ανακοινώθηκε ότι έφυγαν και από δυο χώρους στην Βεγγάζη. Δεν ανακοινώθηκε ούτε παράδοση, ούτε διάλυση. Αποχώρησαν. Η απάντηση ήρθε και πάλι στις λεπτομέρειες των ειδήσεων. Το σαββατοκύριακο ανακοινώθηκε ότι βρέθηκαν τα πτώματα 6 αστυνομικών στα περίχωρα της

Βεγγάζης. Είναι προφανώς η απάντηση των ισλαμιστών. Και τώρα οι δήθεν «ήρωες» θα γίνουν και πάλι «τρομοκράτες»; Εκτός βέβαια αν δεχθούν να εξαχθούν σε άλλη χώρα όπως η Συρία.

Υπήρξε, όμως, και μια άλλη είδηση που έδειξε το μέγεθος των ρηγμάτων. Ανακοινώθηκε ότι ο επικεφαλής των ενόπλων, οι οποίοι συνέλαβαν τον Καντάφι και τον εκτέλεσαν, κτυπώντας τον ενώ ήταν τραυματισμένος στα πόδια, πέθανε αφού συνελήφθη από καντaφικους οι οποίοι τον υπέβαλαν σε ανάλογη εμπειρια. Παραδόθηκε ζωντανός μεν, αλλά πληγωμένος στα πόδια στην Μισρατα, μια πόλη με πολύ χειρότερη - σε σύγκριση με την Βεγγάζη - ιστορία βασανιστηρίων και ρατσιστικών εγκλημάτων από τους αντικατανφικους ένοπλους. Η σύλληψη και ο θάνατος του, αποδόθηκε σε καντaφικους από την Bani Walid, αν και η «πράσινη αντίσταση», όπως ονομάζονται οι καντaφικοι, είναι διάχυτη σε όλη των χώρα όπως φάνηκε και με την πρόφαση για τις συλλήψεις στην Βεγγάζη.
http://www.euronews.com/newswires/1670460-death-of-rebel-who-caught-gaddafi-stokes-libya-tensions/

Συρία – Τουρκία και Άραβες: ένα δύσκολο ταγκό για τον Ερτογάν

Η πρόσφατη δημοσκόπηση που δίνει 50% προτίμηση στον Γκιουλ, για πρόεδρο της Τουρκίας, σε σύγκριση με μόλις 23% για τον Ερτογάν, είναι κάπως ανησυχητικά νέα για τον υποτιθέμενο χαρισματικό ηγέτη της Τουρκίας. Έχει, ήδη, δει μια έντονη αμφισβήτηση των θέσεων του λόγω της εμπλοκής της Τουρκίας στη συριακή κρίση με ανάλογα ποσοστά κριτικής των επιλογών του.

Στις αρχές της βδομάδας, υπήρξαν δυο διαδοχικές ειδήσεις από την περιοχή. Ανακοινώθηκε αρχικά έκρηξη στη Συρία για να ακολουθήσει είδηση για έκρηξη σε τούρκικη πόλη. Η αλλαγή στρατηγικής που ανακοίνωσε ο στρατός είναι άλλωστε εκφραστική: δεν θα είναι στατικός πλέον λέει ο στρατός, αλλά θα κινείται συνεχώς στις περιοχές που δρουν οι κούρδοι αντάρτες. Με μια έννοια, όμως, αυτό σημαίνει ότι παραδέχεται αυτό που είχε δηλώσει ένας

κούρδος βουλευτής ότι ουσιαστικά ο στρατός δεν ελέγχει πια αρκετές περιοχές. Η κινητικότητα είναι σύμπτωμα ανοικτού πόλεμου και όχι σταθερότητας. Για αυτό, ισως, και φημολογουνται νεες κινησεις προς τον Οτσαλαν.

Και ενώ οι φιλοδοξίες της Τουρκίας για ηγεμονικό ρόλο στην Συρια βρίσκονται τώρα μπροστά στο κίνδυνο ενός κουρδικού blowback, η ευρύτερη στρατηγική στον αραβικό κόσμο αρχίζει να παρουσιάζει προβλήματα – είναι άλλωστε εκφραστική η δευτερεύων θέση πια του Νταβούτογλου μπροστά στις σχεδόν ξύλινες πια μεγαλοστομίες του Ερτογάν.
Ο νέος πρόεδρος της Αιγύπτου φαίνεται αποφασισμένος να παίξει αυτόνομα. Έτσι παρά την τούρκικη θέση και την θέση του Κατάρ -και οι 2 χώρες πρόσφεραν πρόσφατα από 2 δις στην Αίγυπτο- για επέμβαση στην Συρία, ο Μορσι κράτησε αποστάσεις από αυτήν την θέση και φαίνεται να επενδύει στην συνεργασία με το Ιράν για το συριακό.

Ο ρόλος της Τουρκίας όμως σαν ισλαμικού επενδύτη, που τελικά δεν διαφέρει από τους παραδοσιακούς πολυεθνικούς επενδύτες η και αποικιοκράτες, φαίνεται πιο έντονα σε μια δικαστική μάχη που έχει ξεσπάσει στην Δυτική Όχθη και απειλεί με νέα τραύματα την τούρκικη εικόνα στον αραβικό κόσμο. Η διαμάχη αφορά την παραχώρηση από την Παλαιστινιακή αρχή, αγροτικής γης σε τούρκικη εταιρεία για να δημιουργήσει βιομηχανική ζώνη. Όπως όμως διέρρευσε στο σάϊτ electronic intifada φαίνεται ότι η τουρκική εταιρεία που θα επιχορηγήσει το project θα αποκτήσει ιδιοκτησία της γης. Κάτι βέβαια που προκάλεσε την αντίδραση των αγροτών αρχικά αλλά θέτει και ευρύτερα θέματα – και για την διαχείριση από την παλαιστινιακή αρχή αλλά για τις προθέσεις των τουρκικών εταιρειών.
http://www.uruknet.info/?p=91227

Sexual politics: όταν το σεξ γίνεται πολιτικό σύμβολο και το σώμα πεδίο συγκρουόμενων επιθυμιών και πρακτικών

Μέσα στο νέο κλίμα της χρήσης της βεβήλωσης ως πολιτικής πρακτικής αλλά και ως τρόπου δημοσιοποίησης απόψεων, η ουκρανική οργάνωση FEMEN

υπήρξε μια από τις πιο επιτυχημένες ανκαι αυξανόμενα αμφιλεγόμενες ομάδες παρέμβασης. Οι FEMEN ξεκίνησαν τις παρεμβάσεις ως ομάδα διαμαρτυρίας για την εξώθηση γυναικών στην πορνεία, αλλά και για την ταύτιση των γυναικών - ιδιαίτερα των ανατολικοευρωπαίων - με την πορνεία στα μάτια των δυτικών. Η πρακτική τους ήταν απλή και καταλυτική: εμφανίζονταν γυμνόστηθες, προκαλώντας αναπόφευκτα το σκανδαλοθηρικό βλέμμα των ΜΜΕ για να προκαλέσουν συζήτηση για το θέμα – και εν μέρει για να απομυθοποιήσουν την αίσθηση ότι η γυμνή γυναίκα ή το στήθος χωρίς κάλυψη, σημαίνει κατ’αναγκη ότι είναι διαθέσιμα για ένα άντρα. Η πρακτική έχει ρίζες στο ριζοσπαστικό φεμινισμό της δεκαετίας του 1960.

Η πρακτική της ομάδας διευρύνθηκε και σε αλλά θέματα με πιο πρόσφατη την παρέμβαση τους υπέρ των pussy riot που εκφράστηκε με το κόψιμο ενός ξύλινου σταυρού ως εκδήλωση συμπαράστασης. Πιο πρόσφατα φαίνεται ότι έχουν μετακομίσει στο Παρίσι, όπου οργάνωσαν και πάλι μια εκδήλωση με γυμνά βυζιά – αυτή την φορά σε μια περιοχή που κατοικούν μουσουλμάνοι. Το σύνθημα ήταν «γυναίκες μουσουλμάνες, βγάλτε και εσείς την μπλούζα σας». Δεν είχαν βέβαια επιτυχία, αλλά δημοσιότητα είχαν. Προκάλεσαν επίσης και νέες συζητήσεις.

http://www.counterpunch.org/2012/09/21/off-the-mark-with-femen/

Ήδη απ’ την Ρωσία άρχισε να διαρρέουν πληροφορίες ότι η οργάνωση είναι ουσιαστικά μια επαγγελματική ομάδα, η οποία πληρώνει τις ακτιβίστριες της για να κάνουν τις «παραστάσεις». Οι αναφορές παραπέμπουν και σε εξέταση - λ.χ. προθυμίας για γυμνόστηθη δημόσια εμφάνιση - όσων υποβάλουν αίτηση για εργοδότηση. Κάτι που βέβαια δεν βοήθα την εικόνα της αυθόρμητης γυναικείας εκδήλωσης αλλά, από την οπτική της «λειτουργικότητας», μια οργάνωση με διεθνή χρηματοδότηση, δεν είναι και παράδοξο να κάνει auditions για τις θεαματικές της παρεμβάσεις.

http://rt.com/art-and-culture/news/femen-topless-activist-feminist-665/

Η πιο ακτιβιστικη κριτική έρχεται, ωστόσο, από το συνδικάτο των γαλλίδων οι οποίες εργάζονται στην βιομηχανία του σεξ, και οι οποίες σε αντίθεση με τις FEMEN οι οποίες είναι ενάντια στην πορνεία, διεκδικούν την νομιμοποίηση της πορνείας στην Γαλλία ως αξιοπρεπούς εργασίας παροχής σεξουαλικών υπηρεσιών. Όταν έγινε απόπειρα να περάσει και στην Γαλλία νομοθεσία για καταβολή προστίμου η και φυλάκισης των πελατών της πορνείας η οργάνωση

STRASS, το συνδικάτο των γαλλίδων πουτανων/εργαζομενων στην βιομηχανια του σεξ, πολέμησε έντονα το νομοσχέδιο.
Προφανώς και στην Ευρώπη αρχίζουν να διαγράφονται οι σκηνές μιας αντιπαράθεσης, όπως της αντιπαράθεσης για την πορνογραφία στις ΗΠΑ την δεκαετία του 1970 όταν το φεμινιστικό κίνημα διασπάστηκε γύρω από την σεξουαλικότητα, τις χρήσεις της, και τις φαντασιώσεις που τη συνοδεύουν. Και προφανώς μέσα στο νέο κλίμα αντί για την πορνογραφία η νέα εστία αντιπαράθεσης μπορεί να είναι το σεξ σαν εργασία.

Στην Αμερική πάντως ο προβληματισμός για τη σεξουαλικότητα και το φεμινισμό οδηγεί και σε ταξικές κριτικές. Σε μια αναφορά για την παρουσίαση δύο βιβλίων για την γυναικεία σεξουαλικότητα, μια κριτική ορθογράφος, σημειώνει ότι η σεξουαλική απελευθέρωση μπορεί να έχει προχωρήσει για τις γυναίκες των μεσαίων και των ανώτερων τάξεων, ή έστω τις γυναίκες στην Δύση, αλλά η εικόνα του φεμινισμού που εστιάζει μόνο στην πολιτική του οργασμού περιορίζει την φεμινιστική οπτική.
http://www.counterpunch.org/2012/09/21/vagina-gazing-at-the-new-york-times/

Από την άλλη βέβαια η ιδέα ότι η γυναικεία σεξουαλικότητα είναι τόσο εύκολα αποδεκτή, ακόμα και στην Δύση, μπορεί να αμφισβητηθεί. Στις ΗΠΑ είχε ξεσπάσει πρόσφατα μια έντονη διαμάχη όταν ένας σχολιαστής αποκάλεσε μια φοιτήτρια slut [πόρνη/πορνίδιο] γιατί έθεσε θέμα αντισύλληψης. Η αντίδραση είχε το παιχνιδιάρικο ύφος της πρόκλησης, αντί του ηθικού πανικού: ξαφνικά άρχισαν να κυκλοφορούν αυτοκόλλητα και αλλά συνθήματα με την υπογραφή «slut». Η λέξη υιοθετήθηκε προκλητικά και από μια διαδήλωση στο Λονδίνο πρόσφατα ενάντια στην τάση των βρετανικών δικαστηρίων να θεωρούν την γυναίκα ύποπτη ότι μπορεί να έχει προκαλέσει βιασμό. Στην πορεία, slutwalk, στην οποία συμμετείχαν χιλιάδες γυναίκες, αρκετές υιοθέτησαν και «προκλητική» εμφάνιση, φορώντας μόνο εσώρουχα κλπ. Η δήλωση ήταν σαφής: η γυναίκα μπορεί να ντύνεται όπως θέλει και να επιλέγει τους εραστές της, όχι να την επιλέγουν αναλόγως της εμφάνισης της.
http://www.euronews.com/2012/09/23/london-thousands-take-part-in-slutwalk-protest/

Κινήματα

Παρέμβαση στην Λευκωσία

Underground Live με τους Εν Ψυχρώ !
Επανα-οικειοποίησης του χώρου, στην Πλ. του Ζήνα !

Το Σάββατο 29/9, αυστηρώς η ώρα 20.00 !

Στηρίξτε τη προσπάθεια - Διαδώστε το μήνυμα !

Σπόντες

- **Διαγραφή δανείων 250 εκατομμυρίων σε τραπεζίτες από την Λαϊκή;** Η πληροφορία κυκλοφορεί από την Παρασκευή 29/9. Θα δούμε την συνέχεια.
- **Μαρί: Όταν οι ερωτήσεις αγγίζουν την αλήθεια τα ΜΜΕ αλλάζουν θέμα αμήχανα.** Η δίκη για το Μαρί ξεκίνησε με ένα χαστούκι στην πλειοψηφία των ΜΜΕ. Ένα από τα πρώτα τεκμήρια ήταν ένα φιλμ το οποίο γυρίστηκε λίγο πριν την έκρηξη και το οποίο δημοσιοποιήθηκε από την εβδομαδιαία Γνώμη – ενώ η πλειοψηφία των ΜΜΕ, τότε, το λογόκρινε. Αναφερόταν και το πρόβλημα των χόρτων και της μη-αποψίλωσης Ο σημαντικός μάρτυρας αυτή τη βδομάδα ήταν ο κ. Γεωργιάδης, ο οποίος επέλεξε το χώρο φύλαξης το 2009 και ήταν ο γενικός αρμόδιος για το φορτίο. Άρχισαν να διαφαίνονται αντιφάσεις που αγγίζουν την ευρύτερη μυθολογία που κατασκευάστηκε τότε. Η πιο αποκαλυπτική, μέχρι στιγμής, έχει αναδειχθεί από το δικηγόρο των Μ. Κυπριανού και Σ. Αργυρού. Αφού παραδέχθηκε ο κ. Γεωργιάδης ότι ήταν «φίλος» του διοικητή του ναυτικού, του κ. Ιωαννίδη, μετά υποστήριξε ότι παρά το ότι συναντήθηκαν και μίλησαν αρκετές φορές την εβδομάδα πριν την τελική έκρηξη, ακόμα και στις ώρες πριν, τελικά δεν φαίνεται να του είπε ότι έπρεπε να διαταχθεί εκκένωση. Λογικά, βέβαια, θα έπρεπε να το γνωρίζει ο Ιωαννίδης από τα εγχειρίδια του στρατού, αλλά ο Γεωργιαδης είχε ειδοποιήσει τον αρχηγό του ΓΕΕΦ και δεν είπε στο φίλο του να προσέχει ή έστω να διαβάσει το βιβλίο γιατί έπρεπε να κάνει σε περίπτωση πυρκαγιάς σε πυρομαχικά; Ούτε

καν το τελευταίο βράδυ; Μάλιστα ο κ. Γεωργιάδης προσπάθησε να μετατοπίσει την ευθύνη στον υπεύθυνο της βάσης. Αυτό τώρα πώς να το πει κάποιος; Αν κατάλαβαν οι υπόλοιποι συγγενείς την μετατόπιση, ίσως να αρχίσουν να υποψιάζονται σε τι παιχνίδι τους έμπλεξαν για να μετατοπιστούν ευθύνες. Καλό είναι για τους ίδιους. Αλλά την διαταγή για ανάκληση προσωπικού, την οδηγία να πάνε οι τρεις στρατιώτες κοντά στο φλεγόμενο φορτίο, και να πλησιάσουν οι πυροσβέστες ποιος την έδωσε;

- **Πάντως υπάρχει σαφής αντίφαση όταν ο κ. Γεωργιάδης λέει ότι είχε δήθεν την εντύπωση ότι η φύλαξη ήταν για μικρό διάστημα.** Είναι ξεκάθαρο ότι είχε δοθεί οδηγία να φτιαχτεί χώρος για μακροχρόνια φύλαξη. Στο σημείωμα το οποίο είχε ετοιμάσει ο Ε. Ερωτοκριτου, του τμήματος Τελωνείων, στις 18/2/2009, αναφέρεται με σαφήνεια ότι «**κατασκευάζεται ειδικός στεγασμένος χώρος για μεταφορά και μόνιμη εγκατάσταση όλου του φορτίου».** Ο Ερωτοκριτου άνοιξε τα εμπορευματιοβωτια, μετά από απαίτηση του Γεωργιαδη. Πως δεν ήξερε λοιπόν για την «μόνιμη εγκατάσταση» ο κ. Γεωργιαδης; Δεν είχε εγκριθεί και σχετικό κονδύλι; Μέρος του οποίου δεν έχει αποσαφηνιστεί ακόμα πως ξοδεύτηκε.
- **Ιδού η δικαιοσύνη για τις ζημιές των τραπεζών.** Από επιστολή του Μ. Χατζησάββα στο Φιλελεύθερο - μόνο με επιστολές μπορεί να δημοσιευτούν τέτοιες απόψεις: «*Οι ζημιές των τραπεζών φορτώνονται στους ωμούς των αμέτοχων φορολογούμενων πολιτών, φορτίο, που αν δεν αντιδράσουμε θα σηκώνουμε εμείς και πολλές επόμενες γενιές. Και αυτό γιατί η εξουσία δεν έχει τα κότσια [και με την κατάλληλη νομοθεσία] να βρει τους μέτοχους που επωφελήθηκαν περισσότερο την τελευταία τουλάχιστον δεκαετία απ τα απίστευτα κέρδη μέσω ομολόγων, μερισμάτων, μετοχικών δικαιωμάτων και άλλων τρόπων. Στοιχειώδης δικαιοσύνη και λογική επιτάσσει άνοιγμα εδώ και τώρα των λογαριασμών και περιουσιακών τους, επίταξη, δέσμευση των αναγκαίων ποσών για ανακεφαλαιοποιηση και επισφαλειες των δικών τους εταιρειών.*»

- **Επανήλθε ο εκπρόσωπος των πετρελαιάδων του Τέξας:** Σε μια φάση στο τέλος του 2010, εμφανίστηκε στις οθόνες μας κάποιος κύριος από το Τέξας, κάποιος κ. Μ. Οικονομίδης, για να ναυαγήσει την συμφωνία με την Σιελ. Τα κατάφερε, αφού τα ΜΜΕ ήταν τότε στην τρελή χαρά των προοπτικών - για να μην πούμε «επιχορηγήσεων» - από το ισραηλιτικό λόμπι. Έτσι ναυάγησε η συμφωνία και ψάχνουμε για νέα συμφωνία εισαγωγής φυσικού αερίου τώρα, αφού έχουμε και τα πρόστιμα για του ρύπους. Ο κ. Οικονομιδης επανήλθε, αυτήν την εβδομάδα, με κείμενο στο Φιλελεύθερο, αλλά τώρα πια είναι πιο υποβαθμισμένος. Μάλλον τώρα κατεβαίνει ως εκπρόσωπος του Τέξας μόνο. Έτσι αφού κατηγορεί την Gazprom - αυτονόητα - μετά εξαπολύει επίθεση και ενάντια στο Ισραήλ -ουπς κ. Μιχάλη, τι είναι αυτά; Προσβάλεις το λόμπι- ότι συνεργάζεται με την Ρωσία. Αλλά το «κακό» δεν σταματά εκεί – το στόχαστρο του πιάνει και τη Γερμανία, η οποία είναι συνεργάτης της Ρωσίας στο θέμα του αερίου, λέει. Μάλιστα. Να πάμε πίσω στην Σιελ λοιπόν; Όχι – θέλει να πουλήσει ντόπια - του Τέξας- προϊόντα: το ρωσικό αέριο, λέει, πάει για τόσο ενώ το αμερικανικό είναι πολύ πιο φτηνό. Φτηνή και η σύγκριση βέβαια – χωρίς αναφέρει τα κοστα μεταφοράς και τα ποσοστά κέρδους. Όπως τότε που ήταν σίγουρος ότι θα είχαμε είτε δικό μας είτε ισραηλινό φυσικό αέριο στο άψε σβήσε. Και κατάφερε/κατάφεραν το ναυάγιο της συμφωνίας με την Σιελ. Και πάλι πίσω στη αναζήτηση προμηθευτή – με «προμήθειες»/μίζες για μερικούς εννοείται. Για να έχουμε και πλαίσιο, αξίζει να δει κάποιος και το κείμενο στο κυριακάτικο Βήμα: «Ευρώπη – ΗΠΑ, δυο ξένοι στον ίδιο πλανήτη.» Για αυτό ανησυχεί και ο κ. Μιχάλης. Άντε έλα με το καλό να σε βάλει πρώτο πλάνο ο Τσουρούλης. Αν βέβαια επιτρέπεται. Διότι άλλο να λέει το κόμμα «ΝΑΤΟ» και άλλο αυτοί που αποφασίζουν για τα οικονομικά.
- **Ο Ντάουνερ και το άγχος της λύσης:** Είπε ο Νταουνερ ότι θα καταγράψει τις συγκλίσεις και άρχισε να παίζει η κασέτα. Μερικοί δεν κατάλαβαν ακόμα τί χαρούμενα δώρα κουβαλά η ευρωπαϊκή "οικογένεια" για την νέα κυβέρνηση όταν «τελειώσει» η πλειοψηφία που πέτυχε ο Χριστοφιας στην ευρωβουλή και αλλού. Μπορεί να

παρακαλούν μερικοί στο τέλος για τις συγκλίσεις του τώρα. Όπως άλλωστε και οι απόγονοι της ΕΟΚΑ Β θέλουν το σύνταγμα της Ζυρίχης.

- **Δεν υπάρχει ένας φιλελεύθερος με αξιοπρέπεια σε αυτήν την χώρα;** Είναι χαριτωμένο να παραπονιέται κάποιος ότι δεν υπάρχει, τάχα μου, «κριτική σκέψη» στην Κύπρο. Και εννοείται ότι ο κάποιος θα είναι φιλελεύθερος που θα το παίζει ατομική μιζέρια. Και τώρα; Καλά ο Αναστασιαδης πήρε πίσω όσα είπε το 2004, το ΔΗΚΟ δεν είναι ρουσφετολογικό, είναι καλό, οι εθνικιστές που έφυγαν τελικά ήταν παρεξήγηση, αλλά και αυτό; Ο αρχιεπίσκοπος αποκάλυψε ότι του έδωσε το κείμενο της συμφωνίας με το ΔΗΚΟ. Μπράβο αξιοπρέπεια η «κοινωνία των πολιτών» -έπαιζε αυτό το κλισέ για ένα διάστημα! Πάει και αυτό – οι δήθεν εκπρόσωποι της φιλελεύθερης δεξιάς, αποδείχτηκαν σαφώς πιο πειθήνιοι κομματικά από τους ακελικους. Το μαντρί, μαντρί και ας προσκυνούν το χέρι του αρχιεπισκόπου που τους έβριζε. Τουλάχιστον, οι ακελικοί το έπαιζαν και κάπως ιδεολογία – το 2004 λ.χ. το ένα τρίτο διαφώνησε με την απόφαση του κόμματος τους. Οι φιλελεύθεροι μόνο καρέκλα φαίνονται να σκέφτονται; Μα πόσα υφυπουργεία λιτότητας θα κάνει ο κύριος τάδε;
- **Το πρόβλημα της Χαραυγής.** Η εφημερίδα της αριστεράς εξακολουθεί να είναι ηθική μέχρι ηθικιστική. Είναι σοβαρή κριτική προς τον Χρυσόστομο ότι δεν στέκει στο ύψος της «αποστολής του»; Ποιάς «αποστολής»; Ο Χρυσόστομος είναι ένας καταπιεσμένος wannabe επιχειρηματίας. Εγινε παπάς. Τι φταίει ο άνθρωπος και του το θυμίζετε; Κατέληξε εκεί. Αλλά η ψυχή του είναι με τον Σκρουτζ στα παιδικά Μίκυ Μαους . Όταν λέει λ.χ. ότι ο Χριστόφιας είναι κομμουνιστής και φταίει γιατί δεν αντιμετώπισε την κρίση [κάπου το ψιλοπαραδεχεται ότι η αιτία είναι πρόβλημα των τραπεζών – διότι είναι και παθών] αμέσως μετά αναφέρει ότι ο ίδιος έκαμε περικοπές 25%. Αυτό εννοεί. Ότι ένας επιχειρηματίας πρέπει να είναι αδίστακτος στο να φορτώνει στους άλλους τις ζημιές του. Δεν είχε αποκαλέσει τους έλληνες γενικώς «αδελφους..κλεφτες»; Δεν έχει ιδεολογία. Για αυτό και στην πολιτική οι δηλώσεις του κινούνται ανάμεσα στο αντιφατικό και το παιδιάστικο. Το μόνο ενδιαφέρον που μπορεί να του πιστώσει κάποιος τα τελευταία

χρόνια είναι μια διάθεση γεωπολιτικής ανάλυσης που είναι ακόμα εγκλωβισμένη σε απλοϊκά σχήματα. Και πάλιν η αφετηρία του είναι οικονομική όμως. Βλέπει τα συμφέροντα από την Ανατολή. Από μια μαρξιστική οπτική ο Χρυσόστομος είναι η προσωποποίηση του πως τα οικονομικά δεδομένα και συμφέροντα, καθορίζουν ένα άτομο και τις απόψεις του. Η βάση και το προϊόν της στο εποικοδόμημα.

- **Ο αρχιεπίσκοπος αποδέχεται την εκ περιτροπής προεδρία αν υπάρχει τουρκοκύπριος υποψήφιος που να είναι μελαχρινός [«μαύρος»] και δεξιός [«μη αριστερός»];** Καλά γιατί λογόκριναν το μαργαριτάρι του Χρυσόστομου τα περισσότερα ΜΜΕ;
- **Εξαγωγή δημοσιογράφων στην Ισπανία;** Αυτή η κατάσταση με τον Ραχοϊ που δεν αποφασίζει να υποβάλει αίτηση για τον Μηχανισμό, είναι απαράδεκτη. Να στείλουμε μερικούς κύπριους «δημοσιογράφους» να του κάμουν δημοσιογραφία «κατά παραγγελία των τραπεζών»; Αν καταλήξουν θέαμα στις αρένες όμως; Δεν είναι και τόσο ευγενικοί οι ισπανοί αυτές τις μέρες.
- **Δραματική πτώση της εμπιστοσύνης στα ΜΜΕ.** http://rt.com/usa/news/media-gallup-percent-trust-682/. Σύμφωνα με έρευνα του Gallup στις ΗΠΑ, η εμπιστοσύνη του κοινού στα ΜΜΕ και ιδιαίτερα στους πολιτικούς δημοσιογράφους έπεσε δραματικά: την δεκαετία του 70 -όταν τα ΜΜΕ, και ιδιαίτερα η τηλεόραση, ήταν ακόμα στην ακμή τους και λειτουργούσαν κάπως σαν μηχανισμοί διερεύνησης- ένα ποσοστό 72% δήλωνε ότι τα εμπιστευόταν. Αυτό το ποσοστό έπεσε στο 53% το 1997, ενώ σήμερα είναι στο 40%. Είναι εύκολο να κατασκευάσεις μια υστερία -όπως λ.χ. με τον πόλεμο στο Ιράκ- αλλά μακροπρόθεσμα το αποτέλεσμα είναι η πτώση της εγκυρότητας του Μέσου. Είναι βέβαια και το ιντερνετ πλέον. Μια άλλη δημοσκόπηση βρήκε ακόμα πιο ευχάριστα νέα: 78% δήλωσαν ότι ήταν καχύποπτοι για τις πολιτικές ειδήσεις των ΜΜΕ. Αν τολμήσει κανείς να κάμει σχετική δημοσκόπηση και στην Κύπρο θα μάθουμε που στεκόμαστε – γιατί θα έρθει, αν δεν ήρθε, ήδη η μεγάλη αμφισβήτηση. Οι υστερίες πληρώνονται. Και ο μεγάλος χαμένος αυτής της περιόδου, μάλλον είναι ο Πολίτης. Στις τηλεοράσεις, η πτώση φαίνεται ήδη.

- **Η Ει. Χαραλαμπίδου εστιάζει στη διαπλοκή στην Βουλή:** Αυτή την εβδομάδα πιάστηκε ο κ. Σαμψών να εμπλέκεται σε συζήτηση στην οποία έχει και συμφέροντα.
- **Η συνάντηση με τον Εμίρη του Κατάρ.** Οι πιο ενδιαφέρουσες συναντήσεις του Προέδρου στην Νέα Υόρκη, ήταν η συνάντηση με τον Λαβρωφ, που φαίνεται, και από την οικειότητα, ότι θα έχει συνέχεια, αλλά και η συνάντηση με τον Εμίρη του Κατάρ. Η επένδυση μπορεί να μην προχώρησε, αλλά οι δηλώσεις του εμίρη έδειξαν το ευρύτερο πλαίσιο. Η επένδυση ήταν από την αρχή συμβολική - έκφραζε την επιθυμία του εμίρη να επεκτείνει τις κινήσεις του στην περιοχή. Σήμερα το Κατάρ -μέσω κεφαλαίων αλλά και του Αλ Τζαζίρα- είναι ένας σημαντικός παίκτης στον αραβικό κόσμο. Η έμφαση που έδωσε στην προσπάθεια του Χριστοφια για λύση, όπως και οι ευχαριστίες Χριστοφια για την στάση του Κατάρ στο κυπριακό, μάλλον θα πρέπει να γίνουν κατανοητά σαν έκφραση του πλαισίου – το Κατάρ προφανώς στήριξε την μη-αναγνώριση του τ/κ κρατιδίου, ενώ πόνταρε ότι θα προχωρήσουν οι διαδικασίες λύσης. Αύριο μπορεί να είναι και αυτό ένα πρόβλημα. Αν το Κατάρ αλλάξει στάση στην Κύπρο, δεν θα μετατοπιστεί απλά ένα σημαντικό μέσο ενημέρωσης στο μουσουλμανικό κόσμο, αλλά και μια οικονομική δύναμη.

Cartoons

Νοσταλγικές στιγμές στην Ερωνήσο που την έκαναν Ευρωνήσο

Επιλογές από τη μπλοκόσφαιρα

1. Α.Μπαντιού—Ρεμπό:«Δημοκράτες» χωρίς «Δημοκρατία»

http://waltendegewalt.wordpress.com/2011/07/10/α-μπαντιού—ρεμπό

2. Obamanomics

http://www.teapartytribune.com/2012/08/01/obamanomics16million-kids-living-in-poverty-many-homeless-the-m

3. Ανοιχτή Επιστολή προς Ηλία Κασιδιάρη

http://profemous.wordpress.com/2012/09/23/

4. Όταν ένα κορίτσι αμάραντο γίνεται χώρα τέρας..

http://bosko-hippydippy.blogspot.com/2012/09/blog-post_25.html

ΣΤΗΛΕΣ

Αποψεις από την Blogoσφαιρα, αλλά και κείμενα συνεργατών της Δεφτερης Ανάγνωσης. Οι απόψεις στις στήλες δεσμεύουν μόνο τους/τις συγγραφείς.

ΜΕ ΠΛΑΣΤΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Λυτρωτική η διαδικασία απελευθέρωσης από τα δεσμά παράδοσης, θρησκείας, έθνους

Μουαμάρ Ιγνάτιος

Στη χώρα, στην οποία ζούμε και μεγαλώνουμε, εμείς, οι σύγχρονοι κάτοικοι αυτού τού κομματιού τού ευρωπαϊκού νότου με αναμφίβολα μεγάλη ιστορία, που χάνεται στο πολύ μακρινό παρελθόν, έχουμε τρία πολύ βασικά στάδια ωρίμανσης, που πρέπει να ξεπεράσουμε:

1ο στάδιο: Απόρριψη τού παραμυθιού "Παράδοση"

Το πρώτο στάδιο είναι ο βάλτος μιας στείρας παράδοσης, που κληρονομείται από γενιά σε γενιά. Είμαστε έλληνες, απόγονοι τού Σωκράτη, τού Περικλή και τού Μεγάλου Αλεξάνδρου και κάποια στιγμή, είδαμε το «*φως το αληθινόν*» και γίναμε όχι απλά χριστιανοί, αλλά χριστιανοί ορθόδοξοι, κάτι κατ' εμάς προνομιακό, όπως προνομιακό χαρακτηριστικό μας θεωρούμε ως λαός και την υποτιθέμενη καταγωγή μας από τους αρχαίους έλληνες.

Στα βαλτωμένα νερά αυτού τού πρώτου σταδίου, είναι κολλημένοι οι περισσότεροι νεορωμιοί ίσως επειδή τούς βολεύει. Εξ άλλου, η άγνοια είναι ένας πολύ κακός σύμμαχος και όποιος την αφήνει να επικρατήσει μέσα του, αυτόματα γίνεται έρμαιο διάφορων ψευδο-επιστημονικών θεωριών, που εκπορεύονται από λαοπλάνους πολιτικούς και πολιτικο-θρησκευτικούς ταγούς, που επιθυμούν να χειραγωγήσουν τους πολίτες και να τους μετατρέψουν σε πειθήνια όργανά τους, ταΐζοντάς τους ευήκοα ψεύδη.

2ο στάδιο: Απόρριψη τού παραμυθιού "Θρησκεία"

Το δεύτερο στάδιο, απαιτεί περισσότερο θάρρος και τόλμη, για να το διαβεί κανείς. Καλείται να διαπιστώσει, πως η θρησκεία, που ασπάζεται (όπως και όλες οι θρησκείες), είναι ένα παραμύθι, ένα αλλότριο κατασκεύασμα, που σκορπά φόβο επιδιώκοντας την πλήρη υποταγή τού πολίτη και την μετατροπή του σε υπάκουο πρόβατο, που αγόγγυστα υπακούει στα κελεύσματα τού ποιμενάρχη ιερέα και γενικότερα τού πανούργου ιερατείου, το οποίο αντλεί την ισχύ του από το φόβο και την τυφλή υπακοή και αδράνεια τού «ποιμνίου» του.

Όμως, εδώ ελλοχεύει ο μεγάλος κίνδυνος μιας στείρας προγονολατρίας, που προκύπτει από διαστρεβλώσεις τής ιστορίας κατά το δοκούν και η ψευδαίσθηση, πως επιστρέφοντας στην «πατρώα» θρησκεία και τα «πατρώα» ήθη και έθιμα, ο πολίτης αναγεννιέται και αποκτά πολύ μεγαλύτερο βαθμό ταύτισης με τον αρχαίο κόσμο με την ψευδαίσθηση, ότι πρόκειται πλέον για τον απ' ευθείας γόνο και κληρονόμο του.

Το μαύρο ράσο γίνεται λευκή χλαμύδα, οι συναθροίσεις και οι τελετές δεν γίνονται σε εβραιοχριστιανικές εκκλησίες, αλλά σε αρχαίους τόπους και ιερά. Οι προσευχές δεν απευθύνονται στον Γιαχβέ, αλλά σε ολύμπιες θεότητες.

Ο αρχαίος κόσμος μετατρέπεται σε αψεγάδιαστο καταναλωτικό προϊόν, που βουλιμικά καταναλώνεται από τους κατ' επίφαση αναγεννημένους έλληνες. Σ' αυτό το στάδιο, δυστυχώς μένουν εγκλωβισμένοι αρκετοί άνθρωποι και πάλι γιατί βολεύονται θεωρώντας, πως ανήκουν σε μία ανώτερη φυλή, ενώ μέσα τους υποβόσκει η διάθεση να θεωρούνται ως υποτελείς όλοι οι υπόλοιποι λαοί τού κόσμου.

Αγνοούμε επιλεκτικά, πως και στην αρχαιότητα υπήρχαν λαμόγια, κατα- χραστές τού δημοσίου χρήματος και τής εξουσίας, προδότες, δεισιδαίμονες, θρησκόληπτοι και κυνηγοί φιλοσόφων και εκφραστών τής διαφορετικότητας. (Διαβάστε στην «Ελεύθερη

Έρευνα»:
Ένα χρονικό τού διωγμού των φιλοσόφων δια μέσου των αιώνων, Η αρχαία επιστήμη στην υπηρεσία τού 12θεϊστικού ιερατείου, Το παραμύθι "ολυμπιακό πνεύμα" τής αρχαιότητας, Κάτω Κόσμος: Μια προσοδοφόρα επιχείρηση τού 12θεϊστικού ιερατείου κ.ά.).

Αντίθετα, υιοθετείται η παράλογη αντίληψη τού «*όλοι μάς χρωστάνε και πρέπει να ξεπληρώσουν τα χρέη τους σ΄εμάς, που τούς δώσαμε τα φώτα τού πολιτισμού*». Με αυτή τη «λογική» είναι αδύνατον να υπάρξει πρόοδος και ευημερία, γιατί εκπαιδευόμαστε στην αναμονή των υποτιθέμενων «χρεών» από τούς υποτελείς κατ' εμάς λαούς.

3ο στάδιο: Απόρριψη τού παραμυθιού "Έθνος"

Το τρίτο στάδιο, είναι το πλέον δύσκολο, γιατί καλούμαστε να αντικρύσουμε την ιστορία απογυμνωμένοι από εθνικιστικές και πολιτικο-θρησκευτικές αγκυλώσεις. Καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε τις ιστορικές αλήθειες κατάματα και άφοβα.

Σίγουρα, οι διαπιστώσεις, που θα κάνουμε, θα γκρεμίσουν το επίπλαστο οικοδόμημα τής παράδοσης, που φρόντισαν να μάς εμφυτεύσουν από τα παιδικά μας χρόνια. Θα αισθανθούμε άβολα διαπιστώνοντας, πως είμαστε γόνοι επήλυδων, που εκχριστιανίστηκαν από το ανθελληνικό Βυζάντιο κι όχι δήθεν γόνοι των αρχαίων ελλήνων, που με τη βία ασπάστηκαν το χριστιανισμό.
Η διαπίστωση, πως είμαστε γόνοι αλβανών (αρβανιτών), σλάβων, βλάχων, βορειοαφρικανών, αρμένιων, φράγκων και πολλών φυλών από τα βάθη τής Ανατολής δεν είναι εύκολη υπόθεση. Αρχικά, θα αμφισβητήσουμε, θα εκνευρισθούμε, θα κατηγορήσουμε ως ανθελληνικές τις ιστορικές πηγές και θα εμπλακούμε σε έναν φαύλο κύκλο συνωμοσιολαγνείας, ότι οι κακοί ξένοι ακόμα μία φορά μάς επιβουλεύονται και θέλουν να μάς ξεπαστρέψουν. (Στο ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΟ / Η πραγματική καταγωγή μας τής «Ελεύθερης Έρευνας» μπορείτε να βρήτε πολλά σχετικά άρθρα - μελέτες).

Δραπέτευση από τη μέγγενη τής παράδοσης

Αν καταφέρουμε να ξεφύγουμε από τη μέγγενη τής στείρας παράδοσης και τής παραποιημένης ιστορίας, που διδασκόμαστε από παιδιά, τότε έχουμε πλέον μπει στη διαδικασία τής λύτρωσης από τα δεσμά τής ψεύτικης ταυτότητας, που μάς υποχρεώνει η αρρωστημένη Ρωμιοσύνη να διατηρούμε ως «ελληνο- χριστιανικό έθνος».

Η πραγματική κι όχι η παραποιημένη ιστορία, απλά καταγράφει γεγονότα και παραθέτει αλήθειες συμβάντων τού παρελθόντος. Δεν πλάθεται, δεν ανασκευάζεται, δεν προσαρμόζεται, για να γίνει πιο ευχάριστη και σαφώς δεν αλλοιώνεται και δεν νοθεύεται.

Η νοθευμένη ιστορία δεν είναι ιστορία, αλλά εθνικοθρησκευτικός μύθος, δηλαδή κάτι το εξαιρετικά επικίνδυνο για την πνευματική λύτρωση τού κάθε πολίτη.

Ο επικίνδυνος ρόλος τής παράδοσης

Όπως πολύ σωστά είχε πει ο Νίτσε, όποιος λαός δεν αναδημιουργεί την στείρα παράδοσή του απορρίπτοντας τούς εθνικούς μύθους και τούς δεισιδαιμονικούς παραλογισμούς της, είναι καταδικασμένος να καταντήσει μαυσωλείο τού ίδιου του τού εαυτού. Δεν πρόκειται ποτέ να προκόψει, να ευημερήσει και να δημιουργήσει κάτι καινούργιο, κάτι δικό του, κάτι, που θα ανήκει σ' αυτόν κι όχι στους πραγματικούς ή

τους υποτιθέμενους προγόνους του.

Σ’ αυτή όμως τη χώρα, που το «παρελθόν» επιβάλλεται μέσα από τα αναχρονιστικά πλοκάμια τής ελληνοχριστιανικής εκπαίδευσης τής Ρωμιοσύνης και που το κράτος αναλαμβάνει να παίξει το ρόλο τού νταβατζή - προστάτη τής βυζαντινοπρεπούς παράδοσης, η προοπτική για ένα καλύτερο μέλλον για τις επερχόμενες γενιές πολιτών είναι... mission impossible!

Ο κουνουπιδιασμένος εγκέφαλος τού νεορωμιού, που ταλαντεύεται ανάμεσα στην ξενοφοβία και την ξενομανία, που ακόμα και σήμερα είναι ανίκανος στο τί να απορρίψει ή τί να υιοθετήσει από τις επιρροές, που δέχεται από άλλους πολιτισμούς, που κάνει λιτανείες για να διώξει την κρίση, που ακόμα και σήμερα, επιτρέπει σε φάρες να τον παραμυθιάζουν και να τον διοικούν, είναι ανίκανος να προχωρήσει μπροστά και να δημιουργήσει τη δική του πολιτεία με τα μέτρα και τα σταθμά, που ο ίδιος και όχι οι ταγοί του, έχει επιλέξει.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, πως το νεοελληνικό κράτος συστάθηκε, για να λειτουργήσει ως προτεκτοράτο των εκάστοτε μεγάλων δυνάμεων από τις οποίες αναμφίβολα έχουμε υποστεί πολλά. Το θέμα όμως, είναι τί τρόπους επιλέξαμε εμείς, για να αντισταθούμε. Τί προσπάθειες καταβάλαμε, για να φτιάξουμε ένα κράτος, που θα το διέπει η δημοκρατία, η ευρρυθμία, η ομαλότητα, η ασφάλεια, η κοινωνική δικαιοσύνη, η ελευθερία τής δημιουργίας και τής έκφρασης.

Κάναμε εμείς σαν πολίτες κάτι για όλα αυτά; Όχι, δεν κάναμε απολύτως τίποτα. Δεν μπορούμε; Δεν ξέρουμε τον τρόπο; Δεν έχουμε την παιδεία; Δεν έχουμε εμπιστοσύνη στον ίδιο μας τον εαυτό και βολευόμαστε με τον λειτουργούμε ως ο «περίγελως» τού πολιτισμένου κόσμου; Ας δώσει ο καθένας ότι απάντηση επιθυμεί. (Διαβάστε στην «Ελεύθερη Έρευνα»: Τελευταίοι σε όλα! Νεορωμιοί-νεοέλληνες: Περίγελως τού πολιτισμένου κόσμου).

Τα παραδείγματα άλλων λαών

Σε καμμία περίπτωση δεν θεωρώ, πως σαν λαός είμαστε ο περισσότερο μπασταρδε- μένος. Η φυλετική καθαρότητα είναι επιδίωξη των απανταχού φασιστών και των θεωριών τους. Κανένας λαός δεν είναι φυλετικά καθαρότερος κάποιου άλλου μιας και δεν υπάρχουν λιγότερο ή περισσότερο καθαροί λαοί. Ούτε και είμαστε κατώτεροι ή ανώτεροι πνευματικά από κάποιον άλλο λαό.

Απ’ όλων των ειδών το ανακάτεμα
προήλθε ο Άγγλος, ένα συνονθύλευμα:
Στη δίψα των βιασμών και στη μανία του πόθου
γέννημα ενός *Βρεταννού* και ενός *Σκότου*:
Το βλαστάρι της γενιάς τους έμαθε γρήγορα να συγκατανεύει
και στο ρωμαϊκό αλέτρι τα βόδια να ζεύει:
Έτσι γεννήθηκε μια φυλή μπασταρδεμένη
δεν είχε όνομα, έθνος, γλώσσα· δεν ήταν ξακουσμένη
Στις ζεστές της φλέβες κυλάνε τώρα οι μείξεις
της ένωσης ενός *Σάξονα* και ενός *Δανού* εγχύσεις.
Ενώ οι απεχθείς του κόρες, στο δίκιο των πατέρων πιστές,
δέχτηκαν όλα τα έθνη με αχαλίνωτες ορμές
Στο κοπάδι αυτό το εμετικό
έτρεχε φίνο αίμα αγγλικό

Daniel Defoe, *The True-Born Englishman*

Είμαστε όμως, απρόθυμοι να εργαστούμε σκληρά, να γράψουμε τη δική μας ιστορία, να διεκδικήσουμε το δικό μας μέλλον. Οι αμερικάνοι, οι αυστραλοί (οι περισσότεροι από την πρώτη γενιά αυστραλών είναι απόγονοι βαρυποινιτών, που η Αγγλία εγκατέστησε εκεί), οι καναδοί, γνωρίζουν, πως είναι ένα συνονθύλευμα φυλών και λαών. Αυτό όμως δεν τους απασχόλησε ποτέ.

Αν ρωτήσουμε έναν αυστραλό, έναν αμερικάνο ή ένα καναδό τί εθνικότητας είναι, θα απαντήσουν αντίστοιχα «αυστραλιανής», «αμερικάνικης», «καναδικής». Δεν πρόκειται να μπουν στη διαδικασία, για να μας πουν, ότι έχουν βρετανική καταγωγή κι ότι είναι απόγονοι τού... Σαίξπηρ. Φρόντισαν να δημιουργήσουν το δικό τους πολιτισμό, να δημιουργήσουν τη δική τους κουλτούρα, να εργαστούν σκληρά, να γίνουν παραγωγικοί και δραστήριοι και να παραδώσουν στα παιδιά τους χώρες οργανωμένες και λειτουργικές.

Χώρες, με αρκετά ίσως ψεγάδια, αλλά τουλάχιστον με μια οργάνωση, με μια δομή, με τις δυνατότητες να παρέχεται στον πολίτη η ευκαιρία να αξιοποιήσει το μυαλό του, το ταλέντο του, την κλίση του, ώστε να σπουδάσει, να δημιουργήσει και να παράξει ευημερία γι' αυτόν, για την οικογένειά του και για τη χώρα του. Βρώμικα πολιτικά παιχνίδια παίζονταν, παίζονται και πάντα θα παίζονται όσο υπάρχουν άνθρωποι. Η ουσία όμως είναι αν η χώρα, που κανείς κατοικεί, τού δίνει ευκαιρίες για να δημιουργήσει και να αξιοποιήσει το μυαλό του. Στις χώρες αυτές, ο πολίτης μπορεί να διεκδικήσει το μέλλον του.

Αντίθετα εδώ, ο πολίτης διεκδικεί μόνο ρουσφέτια και βόλεμα στο δημόσιο, το οποίο και καταφέρνει μέσα από ένα διεφθαρμένο, αντιπαραγωγικό, αναχρονιστικό και στενοκέφαλο κράτος.

Αντικρύζοντας τον αρχαίο κόσμο με μια άλλη ματιά

Προσεγγίζοντας τον αρχαίο κόσμο με μιμητισμό, μελετώντας τον επιφανειακά και υιοθετώντας μονάχα ό,τι βολεύει τις μισαλλοδοξίες μας, ουσιαστικά τον υποβαθμίζουμε. Αυτό φαίνεται, πως δεν το έχουμε καταλάβει. Ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός αναμφίβολα πρόσφερε πάρα πολλά στην ανθρωπότητα μιας και είχε την ιδιότητα να μπολιάζει, να μπολιάζεται από άλλους πολιτισμούς, να προσαρμόζει τη γνώση, τα ήθη, τα έθιμα άλλων λαών στα δικά του μέτρα και σταθμά. Αναμφίβολα επίσης, πολλά μυαλά επιστημόνων, φιλοσόφων και καλλιτεχνών γεννήθηκαν σε αυτόν τον τόπο.
Όμως, αντί να κοκορευόμαστε, πως είμαστε οι γονιδιακοί τους απόγονοι, ας δώσουμε στον εαυτό μας το δικαίωμα να γίνει ο πολιτισμικός τους απόγονος. Ένα δικαίωμα, που πρέπει να έχουν όλοι οι λαοί ανεξάρτητα αν κατοικούν ή όχι σ' αυτή τη χώρα.

Οι φυλετικές καθαρότητες, που εναγωνίως ψάχνουν οι σημερινοί «απόγονοι», δεν υπήρχαν ούτε στην αρχαία Ελλάδα. Οι έλληνες, από τα χρόνια τού Μ. Αλεξάνδρου κι ύστερα, κατά χιλιάδες μετανάστευσαν στην Ανατολή και ανακατώθηκαν με τούς ντόπιους. Και πριν ακόμα, στα χρόνια τής περσικής αυτοκρατορίας, είχαν γίνει σημαντικές μετατοπίσεις πληθυσμών στην Ανατολή και ανακάτεμα λαών. Κι ακόμα, δεν πρέπει να ξεχνάμε, πως στην αρχαία Ελλάδα έγιναν χιλιάδες απελευθερώσεις δούλων, πού προέρχονταν από την Ανατολή και Μεσόγειο, που ήταν «βάρβαροι», καθώς και πολλές επιγαμίες με ξένους. Συνακόλουθα, από τον ε΄αιώνα κι ύστερα, ο πληθυσμός τής αρχαίας Ελλάδας δεν ήταν καθαρόαιμος. Στην ελληνιστική εποχή και στη ρωμαϊκή,

στην Ελλάδα εγκαταστάθηκαν πολλοί ξένοι (ρωμαίοι, ανατολίτες κ.ά.. Διαβάστε στην «Ελεύθερη Έρευνα»: Το DNA των ελληναράδων).

Εξετάζοντας την προσφορά αυτών των ανθρώπων, μελετώντας σε βάθος το έργο τους, επισημαίνοντας τις αδυναμίες τους με εποικοδομητικά κριτικό πνεύμα, προσαρμόζοντας την προσφορά τους στο σημερινό γίγνεσθαι, σίγουρα τούς προσεγγίζουμε καλύτερα. Αντιλαμβανόμαστε καλύτερα πού πέτυχαν, πού απέτυχαν, πού επαληθεύονται και πού όχι, τους κάνουμε περισσότερο δικούς μας -όχι σαν έλληνες, αλλά πρωτίστως- σαν άνθρωποι.

Εν κατακλείδι

Πρέπει να απαλλαγούμε σαν πολίτες από τους εθνικοθρησκευτικούς μύθους, τις στείρες παραδόσεις και τις δεισιδαιμονίες, που αυτές κουβαλούν.

Πρέπει να πετάξουμε από πάνω μας το βαρύ φορτίο μιας υποτιθέμενης γονιδιακής κληρονομιάς ενός αρχαίου κόσμου και να κατανοήσουμε, πως ήρθε η ώρα να δημιουργήσουμε τον δικό μας πολιτισμό και τις δικές μας αξίες.
Όσο μένουμε προσκολλημένοι στους εθνικούς μας μύθους, για την υποτιθέμενη αρχαία μας καταγωγή, όσο αρνούμαστε να σπάσουμε τα δεσμά τού λεγομένου «ελληνοχριστιανικού» μας «πολιτισμού», όσο εξακολουθούμε να βυζαντινίζουμε στον τρόπο, που διάγουμε το βίο μας, τόσο περισσότερο θα βυθιζόμαστε σε κρίσεις, που δεν είναι μόνο οικονομικές, αλλά κυρίως κρίσεις ταυτότητας.

Ας αναζητήσουμε λοιπόν, τη δική μας ταυτότητα κι ας πάψουμε να κυκλοφορούμε με την πλαστή ταυτότητα ενός αρχαίου κόσμου, που ναι μεν πρόσφερε πολλά στην ανθρωπότητα, αλλά έπαψε από καιρό πλέον, να υπάρχει.

http://www.freeinquiry.gr/pro.php?id=2809

Αφηγήματα για μια Φυσική Τάξη

1.

- *Δηλαδή εσύ ζεις σε κομμουνιστική κοινωνία;*
- Ναι.
- *Και πού είναι αυτή;*
- Εδώ.
- *Πού εδώ;*
- Εδώ μέσα στο κεφάλι σου.
- *Μέσα στο κεφάλι μου δεν μπορεί να βρίσκεται μια κομμουνιστική κοινωνία, αυτό είναι αδύνατον, για πάρα πολλούς λόγους!*
- Όπως;

- *Όπως το ότι έχω πολλές απορίες, εκατοντάδες, χιλιάδες απορίες για το τί είναι μια κομμουνιστική κοινωνία, πως λειτουργεί, πως είναι εκεί οι άνθρωποι και κυρίως πως φτάνουμε σε μια τέτοια κοινωνία! Πως μπορώ να έχω μέσα στο κεφάλι μου κάτι για το οποίο έχω τόσα κενά;*

- Ωραία ας λύσουμε αυτές τις απορίες.

- *Δηλαδή εσύ γνωρίζεις τις απαντήσεις σε όλες, τις εκατοντάδες, χιλιάδες μου ερωτήσεις για το τί είναι και πως φτάνουμε σε μια κομμουνιστική κοινωνία;*

- Και όχι μόνο εγώ.

- *Αλλά και ποιός άλλος;*

- Κι εσύ και ο καθένας έχει κάποιες χρήσιμες απαντήσεις για το τί είναι και πως φτάνουμε σε μια κομμουνιστική κοινωνία.

- *Τώρα με δουλεύεις; Σήμερα ένας γνωστός μου, μου έλεγε πως δεν έχει πρόβλημα με τις πρώην κομμουνιστικές χώρες που δεν ήταν κομμουνιστικές αλλά σοσιαλιστικές, άσε που για κάποιους δεν ήταν ούτε αυτό, αλλά έχει πρόβλημα με τις υφιστάμενες. Και όταν του είπα πως δεν υπάρχουν σήμερα υφιστάμενες, μου απάντησε πως εννοούσε τον κομμουνισμό της Κύπρου! Καταλαβαίνεις πόσο σόι είναι οι απαντήσεις που έχουμε εμείς! Άσε που αν βγω τώρα έξω και κάνω ένα γκάλοπ, οι 9 στους δέκα που θα συναντήσω, θα δηλώσουν πως σιχαίνονται τον κομμουνισμό!*

- Και συ πού νομίζεις πως οφείλεται αυτό το μίσος;

- *Στην παιδεία φυσικά! Πολλοί άνθρωποι διαβάζουν συνεχώς λάθος πράγματα!*

- Χμ...κι εσείς διαβάζετε τα σωστά, να υποθέσω..

- *Ε, ναι, εμείς όλο και κάτι προσπαθούμε να μάθουμε. Υπονοείς κάτι;*

- Εγώ δεν υπονοώ ποτέ τίποτα. Αλλά δεν νομίζω – ως κάτοικος μιας κομμουνιστικής κοινωνίας – πως έχετε και πολύ σόι βιβλιοθήκες στα σπίτια σας...

- *Γιατί εσείς δηλαδή τί βιβλιοθήκες έχετε στα σπίτια σας; Δεν διαβάζετε πια αυτά που γράφτηκαν τόσους αιώνες; Μη μου πεις πως τα έχετε κάψει!!*

- Στον κομμουνισμό δεν καίμε βιβλία γιατί τίποτα το ανθρώπινο δεν μας είναι ξένο...η αλήθεια όμως είναι, πως αρκετά από τα σπουδαία έργα που γράφτηκαν στη δική σας εποχή και στις προηγούμενες, τα μελετάμε από σεβασμό και ίσως περιέργεια παρά για να μάθουμε κάτι...εκτός από κάποιες ελάχιστες εξαιρέσεις βέβαια...

- *Θέλεις να πεις πως η κομμουνιστική κοινωνία, είναι μια ανώτερου τύπου κοινωνία και πως οι άνθρωποι δεν χρειάζονται να μάθουν από τα βιβλία; Και πως μαθαίνουν οι άνθρωποι; Από την εμπειρία;*

- Όχι μόνο από την εμπειρία, που παρεπιπτόντως δεν έχει καμιά σχέση με τη δική σας , αλλά από άλλου είδους βιβλία. Εμείς έχουμε τις Ανθρώπινες βιβλιοθήκες.

- *Τί είναι οι Ανθρώπινες βιβλιοθήκες;*

- Θυμάσαι τί είπες όταν ήσουν φοιτήτρια για τους συγγραφείς;

- *Ναι το θυμάμαι. Είπα πως θέλω στα 65 μου να γίνω συγγραφέας. Όχι νωρίτερα. Είπα πως δεν πιστεύω στους νεαρούς συγγραφείς. Ούτε στους νεαρούς φιλόσοφους. Ούτε στους νεαρούς ποιητές. Είπα, πως γενικά δεν πιστεύω, πως η νεότητα μπορεί να παράξει κάποιο έργο ανθρώπινης σοφίας. Και πως από τα έργα αυτών που θαυμάζω δεν προτιμώ ποτέ τα πρώιμα.*

- Δίκιο είχες. Νεαρούς συγγραφείς θα βρεις μόνο στο τμήμα «κλασική και πρώιμη ανθρωπότητα». Στην Ανθρώπινη βιβλιοθήκη δεν υπάρχει τίποτα τέτοιο.

- *Και τί υπάρχει;*

- Υπάρχουν οι Πράξεις ζωής.

- *Αυτό μου θυμίζει τις Πράξεις των Αποστόλων.*

- Μην κοροϊδεύεις..

- *Καλά. Δηλαδή; Τί είναι αυτά τα βιβλία.*

- Δηλαδή, μια από τις «εργασίες» στην κομμουνιστική κοινωνία για τον κάθε άνθρωπο είναι ,να αφήσει πριν φύγει τουλάχιστον ένα βιβλίο. Μπορεί να αφήσει και περισσότερα, αλλά τουλάχιστον ένα, είναι υποχρεωμένος να το αφήσει. Μια καταγραφή της δικής του αποκλειστικά ζωής στην κομμουνιστική κοινωνία. Γι αυτά που είδε, για αυτά που βίωσε, για το πως αναπτύχθηκε, για το πως εργάστηκε, για το που έφτασε και για το τί νομίζει πως πρέπει να γίνει στο μέλλον. Δεν υπάρχουν άλλα βιβλία. Αυτή είναι η Ανθρώπινη βιβλιοθήκη.

- *Δηλαδή δεν υπάρχουν μελέτες, δεν υπάρχει ποίηση, θέατρο, φιλοσοφία, μαθηματικά, αρχιτεκτονική, ιστορία, βιολογία, ιατρική, δεν υπάρχει τίποτα από όλα αυτά;!*

- Φυσικά υπάρχει. Μόλις σου τα περιέγραψα.

- *Δεν ξέρω αν μου αρέσει αυτό.*

- Γιατί;

- *Γιατί μου φαίνεται σαν απαγόρευση για τους νέους ανθρώπους να μην μπορούν να σκέφτονται και να γράφουν.*

- Δεν υπάρχει καμιά τέτοια απαγόρευση. Μόνο που οι νέοι άνθρωποι συνήθως δεν προτιμούν να γράφουν. Υπάρχουν βέβαια και οι εξαιρέσεις...

- *Μου φαίνεται περίεργο αυτό. Συνήθως οι άνθρωποι της δικής μου εποχής, όταν φαντάζονται μια εξελιγμένη κοινωνία, φαντάζονται πως οι νέοι άνθρωποι θα βρίσκονται στο επίκεντρο. Κάτι σαν την Αρχαία Αθηναϊκή Δημοκρατία. Που στα 16 τους ήταν μυημένοι στα μυστήρια και τη φιλοσοφία και στα 18 τους μπορούσαν ήδη να ψηφίζουν και να νομοθετούν. Το έχουμε κληρονομήσει κι εμείς αυτό. Στα 18 μας ψηφίζουμε. Άσε που στα 16 μας βέβαια δεν έχουμε μυηθεί σε καμιά μάθηση...*

- Γνωρίζω τι κάνανε στην Αρχαία Αθηναϊκή Δημοκρατία. Αλλά αυτό που κάνανε δεν αφορούσε μια εξελιγμένη μορφή κοινωνίας. Πως θα μπορούσε άλλωστε. Ο χρόνος δεν προχωράει ποτέ προς τα πίσω εξελικτικά...

- *Όπα! Τώρα πάμε κατευθείαν στην τελεολογία. Σε λίγο θα το ρίξουμε και στη μοιρολατρία και θα καθόμαστε να ανάβουμε κεριά στον άγιο Κάρολο για την έλευση της επανάστασης!*

- Δεν είπα τίποτα για καμιά τελεολογία. Ο χρόνος πάει και πίσω πάει και μπροστά αλλά πάντα προχωρώντας μπροστά.

- *Δυό βήματα μπροστά, ένα βήμα πίσω, σαν να λέγαμε...*

- Όχι απαραίτητα. Και εικοσιδυό βήματα πίσω, ένα μπροστά καμιά φορά...αλλά πάντα μπροστά!

- *Πώς γίνεται αυτό; Δηλαδή πως ξέρεις πως όσα βήματα και να κάνει η ανθρωπότητα προς τα πίσω, πάντα θα πηγαίνει μπροστά...αυτό δεν το καταλαβαίνω.*

- Είναι πολύ απλό. Δεν έχει άλλη επιλογή.

- *Τί εννοείς δεν έχει άλλη επιλογή; Καλά είπα εγώ, πως θα το ρίξουμε στη μοιρολοτρία...*

- Οι άνθρωποι δεν έχουν άλλη επιλογή παρά να ζήσουν μια μέρα σε κομμουνιστικές κοινωνίες. Είστε καταδικασμένοι να είστε ελεύθεροι. Όσα βήματα πίσω και να κάνετε, και στην απόλυτη καταστροφή να φτάσετε και να χρειαστεί να αρχίσετε πάλι από την αρχή, η πορεία θα οδηγήσει ξανά εκεί.

- *Κάτσε πρώτα να βρούμε τί εννοούμε εμείς οι άνθρωποι «κομμουνιστικές κοινωνίες». Ήδη ακούω ένα σμήνος με «διαφωνούντες μέλισσες» να τριγυρίζουν γύρω από το κεφάλι μου...Μετά μου λες, πως όχι μόνο εγώ, αλλά και τόσοι άλλοι έχουμε ήδη τις απαντήσεις....καλά...*

- Σου λέω πως έχετε ήδη όλες τις απαντήσεις. Δεν πρόκειται να υπάρξουν άλλες απαντήσεις.

- *Με μπερδεύεις. Τη μια μου λες, πως διαβάζουμε χάλια βιβλία και πως αυτά που διαβάζουμε δεν έχουν κανένα όφελος στην κομμουνιστική κοινωνία και μετά μου λες πως έχουμε όλες τις απαντήσεις. Πού είναι αυτές;*

- Δεν είπα πως διαβάζετε χάλια βιβλία. Είπα μάλιστα πως κάποια από αυτά είναι σπουδαία, πολύτιμα. Δεν είναι λάθος ο σπόρος. Το χωράφι είναι λάθος.
- *Το χωράφι, θα εννοείς το μυαλό μας. Μου λες πως οι απαντήσεις υπάρχουν, αλλά εμείς είμαστε πολύ βλάκες για να τις βρούμε, αυτό μου λες;*
- Όχι δεν λέω ακριβώς αυτό. Λέω πως δεν είναι πολύ καλός ο επεξεργαστής. Δεν είναι πολύ καλή η μέθοδος θέλω να πω.
- *Πως δεν είναι καλή η μέθοδος; Αν αναφέρεσαι στη διαλεκτική, υπάρχει εδώ και διακόσια χρόνια στη διαθεσή μας να την χρησιμοποιήσουμε; Γιατί τότε δεν το κάνουμε;*
- Γιατί υπάρχει στη διάθεση σας για πολύ΄περισσότερο από διακόσια χρόνια, ένας αντεστραμμένος τρόπος σκέψης, γι αυτό.
- *Δεν καταλαβαίνω...*
- Έχετε σκεφτεί πάρα πολύ, έχετε προσπαθήσει πάρα πολύ, αλλά δεν έχετε σκεφτεί ούτε για μια μέρα, μπροστά στην ωραιότητα της αλήθειας...
- *Πως μπορείς να το λες αυτό; Αυτό είναι σχεδόν αισχρό! Σήμερα έβλεπα την κηδεία του Πάμπλο Νερούδα, για να σου φέρω ένα μόνο παράδειγμα. Πως μπορείς να λες τον Νερούδα «ούτε μια μέρα, μπροστά στην ωραιότητα της αλήθειας...»;*
- Ο Νερούδα ήταν ο ίδιος η ωραιότητα της αλήθειας, όπως και άλλοι που πιθανόν να μην υποπτεύεται ένας κατ΄όνομα κομμουνιστής. Ας πούμε ο Σαίξπηρ. Ο Νερούδα και ο Σαίξπηρ βρίσκονται στη δική μας Ανθρώπινη βιβλιοθήκη. Δεν βρίσκεται όμως ούτε μια σελίδα για την ιστορία της δικής τους εποχής εκεί.
-

[...]

η θεία Βόλγα

-